

MAGYAR Bányászlap

Hungarian Miners' Journal

THE HUNGARIAN MINERS' JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

THE HUNGARIAN MINERS' JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

VOLUME XXIX. ÉVFOLYAM

DETROIT, MICHIGAN

1941 MÁRCIUS 27.

NO. 13. SZÁM

NAGYOK A SZERZŐDÉSI ELLENTÉTEK

BESZERVEZIK

GARY, W. VA. Bányászait?

A United States Coal and Coke Co. Gary, W. Va. telepei mai napig sincsenek beszervezve, nem tartoznak a United Mine Workers kebelébe. Az egész Pocahontas és Tug River mező szervezett, de az acél-trust bányáiban házi szervezet, az Independent Associated Miners Union működik.

A United Mine Workers 17-ik kerületi vezetősége elhatározta, hogy újból megkísérli az acél-trust bányászainak beszervezését.

William Blizzard, a 17-ik kerület alelnökének vezetése alatt legutóbb. Welch, W. Va.-ban gyűlést tartottak, ahol 127 local képviseltette magát és ezen az összejövetelen elhatározták, hogy minden erővel rajta lesznek, hogy a Gary-i bányászokat beszervezzék. 4000 bányász dolgozik a Gary-i bányákban.

Ezek közül állítólag 2500 bányász nem lakik a társaság telepein, hanem kívülről járnak oda munkába.

Ezeket akarják elsősorban beszervezni. A kerületi vezetők azt állítják, hogy máris sokan tartoznak közülük a United Mine Workers kebelébe és állítólag a telepeken lakók is erősen várják a United Mine Workers megjelenését.

Jesse Aquino, a Tug River és Pocahontas mezők nemzetközi reprezentatívja kijelentette, hogy március 31 után vagy beadja az acél-trust bányavezetősége a derekát, vagy nem termelnek szénen Gary bányáiban.

Ma ott minden bányában három shiftben folyik a termelés és hetenként — az utolsó kimutatás szerint — 140,000 tonna szénen bányásznak.

NEM FOGNAK SOHA MEGBÉKÜLNI JOHN L. LEWIS KÉNYURALMÁVAL

A progresszív scale konvenciója kijelentette, hogy amíg John L. Lewis áll a United Mine Workers élén, addig soha se fognak vele megbékülni és csatlakozni

A progresszív csoport megtartotta Springfielden ötödik éves scale konvencióját, amelyen mintegy 115 delegátus vett részt. A konvenció megalapozta a progresszív csoportot és egyetlen éles felszólalás nem hangzott el.

A legfontosabb határozatnak a konvenció azt tartotta, hogy a progresszív csoportnak kellene ugyan csatlakozni a bányászok sorában, de a progresszívek nem térnek vissza a nagy unióba most és nem kezdenek ilyen tárgyalásokat.

Érezhető volt a hajlandóság arra, hogy csak egy uniót tartanak fent a bányászok, de viszont nyilvánvaló lett az is, hogy ez most nem lehetséges. A két egyedül a United Mine Workers elnökének, John L. Lewis-nak a személye, akit a progresszívek semmiképpen se akarnak bevenni és leszerzők, hogy amíg Lewis áll a nagy unió élén, addig soha se lehet béke-tárgyalásokról és a két csoportnak végleges egybeolvadásáról, ami nagyon kíváncsi lenne.

Nyolc napig tartott a konvenció, amely főleg a harminc napos munkahetet akarta elismerni, bár ezt a feltételt a mai viszonyok között nem tartják elérhetőnek csupán egy elvi feljegyzésként utalt rá, amely későbbre szól.

A jóindulat jeléül az utolsó két napon meghallgatást engedtek Ray Edmundson, az UMWA illinois kerületének elnöke részére, aki el is mond-

ta a maga ajánlatát az egyetemesre. Mély csendben hallgatták meg a progresszívek, de azután két napi tanácskozás után pár soros levélben értesítették, hogy a mostani időket nem tartják alkalmasnak arra, hogy részletekbe bocsátkozzanak.

Nem voltak hajlandók arra sem, hogy a bányatulajdonosokkal közösen tárgyaljanak és közös bérszerződést fogadjanak el, bár nagyjában hajlandók egy alapon működni és az új szerződésbe lehetőleg azonos feltételeket venni be, hogy a bányászok keresete között ne legyen lényeges különbség.

Az új bérszerződés megkötésére kijelölték a konvenció a maga megbízottait, akik máris értesítették a bányatulajdonosokat, hogy készen állnak a tárgyalásra és remélik, hogy azt igen rövid idő alatt lehet befejezni.

ÁLLANDÓ A TERMELES
A pocahontasi szénmező január óta állandóan 600,000 tonna szénen termel hetenként.

TUDÓSOKAT ALKALMAZNAK
A Kopper Coal Company elhatározta, hogy tudósokat alkalmaz a szén belső titkainak tanulmányozására.

PORSZENET KERESNEK
A detroiti gyárak újabban állandóan porszenet keresnek, amelyet fuvar gépek segítségével égethetnek.

A United Mine Workers of America és a bányaurak tárgyaló bizottsága a múlt héten szakadatlanul tárgyalt a március 31-én lejáró szerződés megújítása ügyében — de amikor e sorokat írjuk, még semmivel se jutottak előbbre, mint voltak akkor, amikor a tárgyalásokat megkezdték.

A bányaurak változatlanul azt hangoztatják, hogy a bányászok követeléseinek, napi 1 dollár javítás, kétszáz munkanap garanciája, évi két heti fizetéses szabadság, nem járulhatnak hozzá.

A bányászok megbízottai viszont azt mondják, hogy a jelen körülmények között szó se lehet arról, hogy ők a régi alapon kössék meg két esztendőre az új szerződést.

Roosevelt elnök utolsó rádió beszédében pedig, amikor arra figyelmeztette a munkásokat, hogy ok nélkül ne hagyják abba a munkát, a bányaurakhoz is adresszált figyelmeztető szavakat. Azt mondta, hogy rövidlato vezetőségeknek se szabad a termelést megakasztani.

Ennek a hétnek a végére új szerződésnek kell lenni, mert különben megáll az ország legnagyobb részében a széntermelés.

A SZÖVETSÉGI ELLENŐRZÉS ÜGYE

Múlt heti lapszámunkban megírtuk, hogy az Alsóházban megszavazták a bányák szövetségi ellenőrzéséről szóló törvényjavaslatot és azt átküldték a Szenátusnak.

A Szenátusban is szeretnék azt mennél előbb elintéztetni, amit az is mutat, hogy a bányabizottság már is összeült és a javaslatot pontlora letárgyalva, egyhangulag megszavazta és a Szenátus plenáriumának elfogadásra ajánlotta.

Miután a Szenátus már a múlt évben is a legjobb indulatot mutatta a múlt évi hasonló javaslatnál szemben, semmi kétségünk nem lehet, hogy azt a plénum is megszavazza és így az törvényerőre fog emelkedni.

Abba belement a United Mine Workers, hogy ha nem is lesz megújítva a szerződés március 31-ig Illinoisban (United Mine Workershez tartozó bányákban), Indiában, Kansasban, Washingtonban, Iowa-ban, Missouriban, Coloradoban,

NEM LESZÜNK TÖBBÉ ELNÉZŐK

Múlt heti lapszámunkban megírtuk, hogy West Virginia állam után most Pennsylvania fektűt rá az állami bányatörvények betartására és utasította a bányainspektorokat, hogy állítsák bíróság elé a törvénytörzőket.

Cambria megyében 16 egyén állt bíróság elé. John E. Thomson Ebensburg, Pa. békébiro tárgyalta az ügyeket.

A tárgyalás előtt Richard E. George nyilatkozatot adott az újságíróknak és kijelentette, hogy többé nem lesznek elnézők a bányainspektorok és mindenkit, aki a bányatörvényeket megsérti bíróság elé állítják.

A tárgyaláson az összes vádlottak büntösöknek vallották magukat. George bányafelügyelő csak ezt akarta. Hogy rekordon maradjanak a vádlottak, mire aztán visszavonta panaszait.

A vádlottaknak csak a költségeket kellett megfizetni. Az állam bányainspektorainak az egész államban az az utasításuk, hogy ahol csak törvénytörzést látnak, okvetlenül állítsák a mulasztókat bíróság elé.

ÚJ Bányavállalat

Virginiában Pocahontas körzetében a Raver Coals, Inc. megnyitotta új bányáját.

11
darab 1941 évi naptár van meg birtokunkban. Aki előbb beküldi a 35 cent szállítási költséget, annak jut még ez évi páratlanul gazdag tartalmu naptárunkból.

Utahban, New Mexicoban, Alabamában, Arkansasban, Oklahomában, Texasban, Wyomingban Nyugat Kentuckyban és Montanában tovább dolgoznak a bányászok, természetesen a kikötéssel, hogy amennyiben az új szerződés javítást biztosít a bányászoknak, annak április elsejétől visszaható jellege lesz.

Az igazi nagy széntermelő államokban azonban — Ohio-ban, Pennsylvániában, W. Virginiában, Virginiában, Kelet-Kentuckyban, Tennesseeben és Michiganban, ha március harmadikánál később nem írnak alá új szerződést, lezárják a bányákat.

A bányászok bizottságának összehívásában a múlt héten különben változás történt, amennyiben máshol elfoglalt bizottsági tagok helyébe Sam Caddyt, Lexington, Ky., C. F. Davist, Fairmont, W. Va. és Patrick Fagant Pittsburgh, Pa. hívták be.

A hét elején összeült bizottsági tárgyalásokban azonban résztvesz John L. Lewis, Phillip Murray és Thomas Kennedy is.

A KOPPERS CO. NYERESÉGE

A puhaszén ipar egyik legnagyobb vállalata a Koppers Co. most tette közzé múlt évi eredmény kimutatását és ebből megtudtuk, hogy ez az a vállalat a múlt évben kitűnő eredménnyel dolgozott. 3,934,832 dollárt kerestek az 1931 évi 2,374,650 dollár nyereséggel szemben.

A vállalat a nagy nyereség mellett még meglehetősen nagy összeget fordított a bányatelepeik újjáépítésére, a bányák modernizálására is, hogy voltaképpen kerestük jól nagyobb, mint a fenti összeg.

A Koppers bányákban nagyon sok magyar bányász dolgozik, így hát ők is segítettek a gyönyörű eredmény eléréséhez.

NEM LESZ SZTRÁJK A KEMÉNYSZÉN IPARBAN

A puhaszén bányászok szerződésének rendezése után nem sokkal a keményszén bányászok szerződésének tárgyalására kerül a sor, mely tudvalevőleg április 30-án jár le.

W. W. Ingalls, a Glen Alden Coal Co. az egyik legnagyobb keményszén termelő bányatársaság elnöke nyilatkozatot adott ki, melyben annak a reménynek adott kifejezést, hogy ebben az iparban nem lesz sztrájk.

— Biztos vagyok benne, —

mondta W. W. Ingalls, — hogy mindazon személyek, akiknek kezébe lesz letéve a keményszén szerződés sorsa, érzik felelősségük súlyát és mindent elkövetnek, hogy a szerződés kötés a régi szerződés lejártá előtt megtörténjen és a munka egy pillanatra se szakadjon meg.

— Ezt az akaratot látom nemcsak a bányatársaság, de a bányászok részéről is és mindkét fél jóakarata létrehozhatja az új szerződést.

W. VIRGINIA SOK RENDELÉST KAPOTT

A múlt héten arra az eshetőségre számítva, hogy mégis mező kapott sok rendelést. Némi banya nem is fogadhatta el, mert nem tudná szállítani.

Egyes acélgyárak, amelyeknek nagyon kevés a tartalékuk, — így a Wheeling Steel, Weirton Steel — erősen keresnek nagyobb mennyiségű szénen, mert mindössze 30 napra van készletük.

Kár, hogy erre csak most

jötték rá, mert pl. januárban, februárban a bányák boldogan fogadták volna a rendeléseket, amikor igen sok banya nem tudott többet, mint heti 2-3 napokat dolgoztatni.

Érdekessé, hogy Bluefield körül most egyes bányáknál már vasúti kocsik hiány miatt nem tudtak dolgoztatni.

Erre is nagyon régen nem volt példa.

Március első hetében 2,767,000 tonna szénen bányásztak az államban, ami 521,000 tonnával több, mint a múlt évben ugyanezen a héten.

AZ ILLINOISI MINE B. Bányászai A PROGRESSZÍVEK ELLEN FORDULTAK

Négy évi éles harc után a Labor Board által elrendelt újabb szavazáson a bányászok többsége a progresszívek ellen fordult kettő az egyhez arányban

Springfielden, Illinois állam fővárosában, a Mine B. körül a négy év óta húzódó rendkívül éles harc döntésre került és a banya a United Mine Workers kerületével fog a jövőben szerződést kötni.

Négy év alatt négy ízben tartottak szavazást ebben a bányában a National Labor Relation Board utasítására a bányászok, hogy hová kívánnak tartozni és melyik csoportot bízzák meg kizárólagos képviselőikkel?

Három egymás után következő esztendőben a bányászok mindig a progresszív csoport mellett foglaltak állást és 1940-ben 404 bányászt vonultatott fel, míg a UMWA csak 25 szavazatot tudott kapni. Ennek dacára a banya soha szerződést nem írt alá, a UMWA kerületi elnöke pedig mindig újabb és újabb szavazást tudott kiereszkolni a Labor Boardból. Közben véres verekedések is voltak a banya körül a két csoport tagjai között.

A Labor Board ebben az évben is elrendelte a szavazást, amelynek megtartása előtt a

progresszívek azt hangoztatták, hogy a UMWA legalább egy negyed millió dollárt költött a vita megnyerése érdekében.

Igaz-e a vád vagy sem, az nem kérdéses. A tény az, hogy most 259 bányász John L. Lewis mellé állott és a progresszívek csak 108 tagot tudtak felmutatni, amire a banya elnöke nyomban aláírta Ray Edmundson kerületi elnökkel a szerződést, akként, hogy a banya a New Yorkban folyó tárgyalások fogják megállapítani két esztendőre.

A progresszív csoport a szavazás után nyomban kijelentette, hogy a szavazás eredményét elismeri, nem fog semmi összetűzést megengedni tagjainak, de viszont ki fogja azokat vonni a leggyorsabban a Mine B. üzemből és más bányáknál szerez részükre megfélemlítő munkát.

Nagy részt ültött a döntés a progresszív csoportban, mert Springfield környékén számos banya van és biztosra lehet venni, hogy ezeknek bányászai most visszatérnek véglegesen a UMWA kötelékébe.

ADOK EGY JÓ TANÁCSOT DEÁK URNAK

Nem tudom, hogy igaz-e vagy sem, de a régi magyar anedota azt mondja, hogy egyszer Budapest utcáin sétálgatott a haza bölcse és megmentett egy embert, akit a megvadult lovak majdnem elgázoltak. A megmentett ember Budapest legnagyobb virstli gyárosa volt, aki persze nagyban hálálkodott és végül ezeket mondta a haza bölcseinek:

— Azt nagyon jól tudom, hogy pénzt használnak kínálnék hálám jeléül, de adok egy jó tanácsot Deák urnak.

— És mikor láttá, hogy a haza bölcse annak elfogadására készen áll, azt sugta:

— Deák uram, ne egyen soha virstlit, mert nem tudhatja, hogy miből készült.

Körülbelül ugy vagyok én is. Segíteni nem tudok a dolgokon, de legalább egy jó tanáccsal szolgálok, amikor azt mondom, hogy:

Ezt az írást az igen tisztelt magyar nők ne olvassák el, mert ez csak a férfi ruhákról beszél és azt próbálja elmondani, hogy miből készült a férfiak ruhája? Ennek kapcsán azután eszébe juthat a nőknek is, hogy megkérdőjeleznek bennünket:

— Ugyan kérem, mondják meg, hogy miből készült a nők ruhája?

Erre a kérdésre pedig teljes bizottsággal még a női ruhához való kelmék gyárosai se tudnak megfelelni, mert abba a kelmébe annyi mindent kevernek össze, hogy a bennelevő anyagok számának és mivoltának csak a jóságos Isten a megmondhatója.

Egyetlen példa ennek megvilágítására talán elegendő is lesz.

Minden nő tudja, hogy a "seal" angol szó fókát jelent, ami egy tengeri állat, amelyet az esküvők a húsfát és zsirjáért vadásznak, ellenben a művelt világ csak a bórét becsüli nagyra és keresi. Igen finom prémes női kabátok készülnek a foka bőrből, amelyek nemcsak szépek és tartósak, hanem egyben felettebb drágák is. Igen, kérem, nagyon drágák, mert már néhai való Madách Imre is tudta, hogy "sok az ember és kevés a foka", de még jobban tudja ezt a prém, a szörme kereskedeleme. És mert tudja, ezért keres ezer dolláron alul nincs valódi foka prémből készült női kabát.

Ezer dollár pedig igen nagy pénz, bár csekélység akkor ha arra gondolunk, hogy egy valódi hermelin bőrből készült női kabát ára manapság negyvenezer dollár. Ezer dollár azonban mégis olyan sok pénz, hogy annak kifizetésére csak igen kevés nő, helyesebben igen kevés nőnek a férje vagy kedvese képes, ellenben nagyon sok nő akar fókabőrös kabátot. Adnak nekik tehát "Tuna seal", Zealand seal", meg hasonló nevek alatt seal kabátokat, csakhogy azoknak eredeti bőre sohasem látott tengert. Jám bor nyulak bőrének festik meg olyan ügyesen, hogy mire kabát lesz belőle, csak szakértő tudja megmondani, hogy a bőr valaha ártatlan taposfülesek hátáról került le és varródott össze női kabátból.

Egyen így van a férfi ruhák is. Mikor a kirakatkab meglatunk valami nagyon izlésees férfiruhát és arra az van írva, hogy "all-wool", azt ne higyük, hogy az a ruha tiszta gyapjúból készült. Még tévedésből sem, igen tisztelt férfitársaim. Nincs abban egyetlen fellebbező szálalék tiszta gyapju és a többi egészen más anyagból való.

Honnan tudom én azt? Onnan, hogy a szövetségi törvényhozásban éppen most tárgyalnak egy törvény javaslatot, amely azt akarná keresztülvinni, hogy minden férfiruhán legyen egy címke (label), a

mely mondja meg pontosan, hogy a ruhának anyaga milyen anyagból készült.

Azt hinné a hétköznapi ész, hogy e javaslat ellen a nagy szövögyárak kétségbeesve tiltakoznak. Dehogy is tiltakoznak! Maguk sürgetik legjobban, hogy a javaslatból legyen mihamarabb törvény, mert az a gyárak érdekeit nagyban védelmezné.

A dolog azonban nem megy olyan simán, mint azt gondolni lehetne. A törvényhozók tulnyomó többsége férfi és ebben a kérdésben két, csaknem egyenlő csoportra vannak oszlova.

Az egyik csoport azt mondja, hogy minden férfi használna látna annak, ha tudná, hogy a ruhája például tiszta gyapjúból való kelméből készült. A másik csoport viszont azt állítja, hogy igen kellemetlen következményei lennének a kis címkeknek.

A sok érv közül mit jelent például az, ha a gyár azt mondja, hogy ez a kelme valóban gyapjúból készült és nincs benne semmi más anyag? Nos, ennek a kijelentésnek annyi az értéke, mint mikor a jegygyűrűkre azt mondjuk, hogy tiszta arany, mert tizenhat karátos. Azt jelenti ez, hogy nyolcvannégy karát réz tizenhat karát arannyal kevertek, tehát az a gyűrű arany és még sem arany, mert a réz sokkal több benne.

Igy vagyunk a tiszta gyapjuval is. A törvényhozó urak most tanulták meg a szövetségi Bureau of Standard előadása alapján, hogy a gyapju-nak tizenhárom különböző fajta van. A legjobb és legdrágább köztük a "top sort" gyapju, amelynek fontja körülbelül egy dollárba kerül és a legrosszabb a "Tags" nevű gyapju, amelynek fontját 5 centért vesztegetik.

Es azt mondja ez a kitűnő tudományos hírnevű szövetségi hivatal:

— Nincs a világnak olyan tudósa, aki a kész kelme vizsgálata alapján meg tudná mondani, hogy a kelmében mennyi a legjobb és mennyi a legrosszabb gyapju. Sőt még azt se tudja megmondani, hogy mennyi benne a valóban új, soha nem használt gyapju és mennyi az ócska kelméből kimosott és sokszor újrahasznált, ócska gyapju. Ezt csak úgy lehetne megállapítani, ha a gyárban állandóan ott lennének a szövetségi szakértők és ellenőriznék a gyártás egész folyamatát, a gépekre menő gyapju minőségét és eredetét.

Azt mondták ennek hallatára egyes képviselők nagy bölcsen:

— Minek vegyük el akárkinek is az étvágját az új ruhájától azzal, hogy megmondjuk neki a címke útján az igazat. Minek közölni az emberekkel azt, hogy a testükön levő új ruhát más formában talán már ötven is használták előzetesen. Amit nem tud az ember attól nem fáj a feje.

A végsőnek látszó megállapítás az, amit a szakértők hirdetnek. Azt vallják, hogy csak a mindennapos használat mutatja meg, vajjon jó anyagból való-e a férfiruha vagy selejtésből?

Ha már így áll a dolog, akkor jobb, ha továbbra is úgy vásároljuk ruháinkat, hogy bíznunk a kereskedésben vagy a szabóban és csak később szitkozódunk, ha csalódtunk. Legyen nekünk elég az a tudat, hogy akármiből is készült a kelméje, a világ összes nemzeti között mi, amerikai férfiak, öltözködünk a legjobban.

Trigvelnek is érte bennünket eléggé.

* * * Mintegy záró szóra érkezett kezeinkhez a szövetségi hadügyminiszter katonai egyenruha osztályának egy jelentése,

KERESZTÜL-KASUL AZ ORSZÁGON

PUSZTULÓ MAGYAR SZIGETEK

A Union Pacific hires vonata, a "City of Los Angeles" este hatkor indul Chicagóból s Illinoisban, Iowaban nem áll meg.

Másnap a vonatra néhány utas száll fel Nebraska államában, akik elmondják, hogy arra felé milyen az élet, mi a sorsa most a farmernek az északi nagy fensíkon. A Dakotákban, Nebraskában és Montanában, amely államokban jelentékenyebb ipartelepek nincsenek.

Ezek kívül esnek a "sure-crop-country" zónáján, a termésük attól függ, hogy mennyi a hó télen és mennyi az eső tavasszal s jó termést várnak, ha leesik 15—16 inch csapadék évente. (Sure-crop-country az a vidék, ahol legalább 25 inch a csapadék évente, vagy ahol öntöznek.)

A termés ára attól függ, hogy mit adnak Liverpoolban, az angliai nagy nemzetközi búzatorzsden egy bushel búzáért.

Ebben a zónában tavaly nem volt rossz dolga a farmernek, de pénzt nem igen csináltak. A búzának nincs ára a husnak nincs piaca, de a kormánytól kapott bónuszokkal együtt a földműves ki tudta fizetni a mortgage kamatát és az adóját s ha éppen szükséges volt, a kárját is ki tudta új kocsiára cserélni. De nem váltak be azok a két dolláros búza-almok, amit a háborúhoz fizettek s amit még mindig remélnék.

A télen kevés hó esett, egy inch csapadékkal hátralékban vannak, némileg tehát aggodnak. De ebben az évben jobb árakat remélnék, a kormány nagy hus-bevásárlásokat eszközöl a navy és a hadsereg számára s Anglia nagymennyiségű zsírt kér ettől az országtól.

Ebből következik, hogy azokban az államokban helyeslik az elnök külpolitikai programját s a lapjaik a szenátorokat erősen sürgették, hogy az elnök által kért rendkívüli felhatalmazásokat megadják.

A Wyomingban felszáló utasokat jóformán csak a hus és a gyapju ára érdekli, mindkettőben boom-ot remélnék s azon sopánkodnak, hogy a farmmunkásoknak havi ötven-hatvan dollárokat kell fizetni. S a fiatalabb emberek katonának szeretnek. Egy wyomingi nagy ranch tulajdonosa büszkén mondta, hogy sorozás bajosan lesz az idén abban az államban, mert elegendő önkéntes jelentkezik, hogy a kvótát betöltsék.

Es amíg New Yorkban a sorozás alá kerülő egyének hatvan százalékát, mint alkalmatlant kidobják, addig Wyomingban a jelentkezőknek a 94 százaléka bevált idáig.

Nem esett jól az utitársamnak, mikor figyelmeztettem,

amely azt adja az ország tudomására, hogy egy óriási rakomány egyenruhát vissza kellett utasítani, mert a szövetség több gypapot kevert bele, mint szabad lett volna.

Nagy baj nem lett belőle. Az egyenruhák tőrhetők voltak és csupán arra kényszerült a gyáros, hogy az árból engedjen le valamit, amit készségei meg is tett.

Kár, hogy a polgári ruhának nincs ilyen szigorú ellenőrzése. Akkor legalább tudnánk, hogy mit kapunk a mi pénzünkért, meg talán meg tudnánk még egy titkot is. Azt, hogy mikor a nyers gypot ott rothad a nyakunkon és mikor a szabó munkások még nem kértek béremelést, miért kell ma felével többet fizetnünk a ruhákért, mint egy év előtt?

A drágulás már itt van, csak éppen a jogcimet is szeretnők tudni, hogy miért? Mert egyelőre a nemzet még nem tudja, hogy mi okozza a ruhák drágulását. És talán nem is tudja meg azt soha.

hogy a sorozásra 35 évig hivnak be egyéneket, míg a jelentkező önkéntesek korhatára nem igen haladja meg a 25 évet. Megfosztottam egy olyan büszkeségtől, ami senkinek nem ártott, de fel kellett szólnom a new yorkiak mellett azért, mert azt is említette, hogy ott "foreignereket" soroznak.

Green Riveren várt Mrs. Bácskay a menyével, hogy visszavigyenek a 15 mérföldnyire levő Rock Springre, ahol a gyorsvonat nem áll meg. Különös barátság fűzött a Bácskay családhoz idáig.

Kérésükre egy ízben Magyarországon találkoztam a család minden tagjával, de őket eddig nem láttam. Pedig én nekik személyesen akartam bejármolni, hogy milyenek azok a testvérek, sógorok, akiket ők maguk 30—35 éve nem láttak.

Felesleges említenem, hogy Bácskayék nagy vendégszeretettel fogadták s bár az idő rövid volt hozzá, hogy a többi ottani előfizetőket és magyarokat megnézzem, ma még nagyobb barátsággal és szeretettel gondolok valamennyiükre, mint idáig.

A paprikás-csirke, meg a Green Riverre való visszautazás közt megtaláltam a feleletet arra a kérdésre, amiről gyakran szoktunk beszélgetni mindazokkal, akik Magyar Ameriká sorsával törődünk. Hogy a nyugati magyarok miért vannak kiszakadva közülünk.

Azért, mert — Californiát kivéve — a nyugaton több magyar kolóniák nincsenek.

Wyomingban valamikor három-négy bányában ugyanannyi száz magyar volt. Ma Bácskayék és a viszonyokat nálunk is sokkal jobban ismerő Lukácsék a Wyomingban szanaszét szórt magyarok számát nem teszik harminc család. Rock Springs és Superior voltak a legnagyobb magyar kolóniák, ma a két városban talán nyolc-kilenc magyar család van.

Nem igen lehet magyar családnak számítani azt a Bácskay fiút, aki ugyan magyarul jól beszél, de aki vagy tizenöt éve él boldog házasságban egy angol asszonnyal vagy azt a Bácskay lányt, aki szintén régen ment férjhez egy svéd emberhez.

Miután gyorsan reméltem vonatot fogni, sietve mentem vissza Green Riverre, de ott a Bácskay és Lukács házaspárral órákat töltöttem.

Bácskay a bányában dolgozik, a fia foreman egy másik bányában Most rendesen dolgoznak és keresnek, de félnek, hogy sztrájk lesz a tavasszal.

Lukács üzletember, még pedig a javából. Nagy popgyárán és sör-elosztóján kívül főrésztvevő és menagere egy nagy szénbányának s értékes és megbecsült tagja a wyomingi üzletvilágnak.

A gyermekei college-ot végeztek, az otthonaik kastélyok, de — nem hiszem, hogy Lukács valaha járatott volna egy magyar újságot.

Elszigeteltségük korán rákényszerítette őket, hogy teljesen olvadjanak be az amerikai életbe. S az a nagyanya, aki kénytelen az unokájával angol nyelven és csak angol nyelven beszélni, bizony keveset törődik vele, hogy mi lesz a Verhovay Segély Együlettel, vagy hogy fenn tud-e maradni a magyar színtársulat New Yorkban.

Természetesen mindannyian laktak valamikor a keleti államokban egy rövid ideig s emlékeznek rá hogy errefelé nagy magyar élet volt, de Magyar Ameriká ugynevezett problémái nem érdeklik őket, ellenben nagy érdeklődéssel olvasák, hogy a helyi angol lapban a "church" bingó partijáról mit irtak.

Egy Tőzsér nevű elhunyt ma-

gyart éppen aznap temettek Rock Springen, de senki nem tudott róla, hogy volt-e az illető magános embernek Amerikában rokona, földije, vagy barátja, annyira megszokadtak az odaszórt magyarok összeköttetései a kelettel.

Hat óra alatt nem hiszem, hogy a két házaspár, vagy az ifjú Bácskay három kérdést intéztek volna hozzám akár Magyarországra, akár az amerikai magyarság sorsáról. Pedig kedves, jó, barátságos emberek mindnyájan, de a gyókerük ott van Wyoming államban.

Hajdan a Tóth féle színtársulatot örömmel fogadták, ma nem lenne tíz ember egy magyar színelőadás s nem hiszem hogy különösebben vágyakoznának olyasmire elmenni.

Ha magyar hobó vetődik arafelé, azt szívesen ellátják, ha magyar vendég érkezik, a szívüket tesszik a tenyerükre, olyan szeretettel fogadják, de Magyar Amerikára nézve elveszteket.

Visszavonhatatlanul elveszteket.

Wyomingban — ahol a legnagyobb meglepetésemre februárban gyönyörű tavaszt találtam — a háborus prosperitást már erősen érzik. Az ércbányákban is, a szénbányákban is dolgoznak, az emberek elég rendesen — naponta 6.50—8.00 dollárt — keresnek.

S mert abban az államban ezen kívül húst és gyapjut termelnek, minden okuk meg van hozzá, hogy még jobb viszonyokat várjanak a jövőben.

Aki arafelé vetődik, az tud ma munkát szerezni s a kis, barátságos városokban "nyugati" embereket talál, akik szívesen segítenek minden jóra való egyénen. De ipari központok, nagy városok arafelé nincsenek s csak olyanoknak való ország, akik a nagy városok lármáját — és nyomorúságát — megunták.

HUNGARY

Hungary, azaz Magyarország címe annak a könyvnek, amelyet nem sok idővel ez előtt a bostoni születési amerikai író, Virginia Creed írt Magyarországról és amely szép sikert aratott az amerikai könyvpiacra.

Ez a könyv sok amerikai kirándulót birt reá arra, hogy európai útja során Magyarországot is meglátogassa és nem zétünkkel megismerkedjék.

A mostani nehéz viszonyok között Amerikából szünetel az idegen-forgalom Magyarországra felé, de az Országos Magyar Idegenforgalmi Iroda new yorki képviselete mégis szükségét látta annak, hogy az érdeklődést Magyarországról iránt ébren tartsa. E célból kivonat kiadást rendeztek Miss Creed könyvéből, amelyet kész séggel küldenek meg minden érdeklődőnek.

A kiadvány olyan csinos kiállításban, olyan pompás képekkel jelent meg, hogy a magyarországi iránt érdeklődés fentartására igen alkalmas és bizonyára az előbb vagy utóbb meginduló forgalomnak lendületet fog adni.

Készítéssel küldik meg a könyvet bárkinek, de az első cél természetesen mégis az, hogy az amerikai közönség figyelmét hívják fel Magyarországra és a könyv szorgalmas terjesztésével ezt bizonyára el is éri.

A tömeg élnézése még nem jelenti azt, hogy a szónok igazat mondott.

* * * A jólelkű ember sohasem hagyja ott a szerencsétlenül járt embertársát addig, amíg a doktor meg nem érkezik.

A VILÁG-HÉTSTRÓFÁBAN

Irja: Szegedy László

HETI ROVÁS: MASNAP UJRA KEZDTÜK...

Elmult bár az ünnep, pislog a zsarátnok, bár mind ellobogtak a szabadság-lángok. Lelkünk csegettüi csilingeltek párszor s tárogató is szólt hozzá egynéhányszor. Leszedtük az öreg "Petőfit" a polcra s újra szavaltunk a dicső 48-ról. "Milyen nagy emberek és nagy idők voltak s mily szent a hely, ahol porladnak a holtak..." "A szent Haza földje: eltakar és ápol..." Majd a "testvériség" csordul ki a szánkból. Szavaltunk: "Kész vagyunk hazánkért harcolni..." S másnap újra kezdtek egymást marcangolni!

VASARNAP: ITT AZ IDŐ ALKOTÁSRA!

Figyelem magyarok: mit fogunk "alkotni"? És hozzá fogunk-e valóban hát fogni? Kinyitjuk-e végre az alkotás ajtót? Pártolunk egyetlet és pártolunk sajtot? Gondolunk-e szépre? Gondolunk-e jóra? Gondolunk-e a szép, drága magyar szóra? Bridgeportit, Rákóczi s Verhovay portán: lesz-e gazdag siker a megértés folytán? De felemlitem még: nehogy elfelejtsek: Református Egylet és Magyar Szövetség. ... Hogyha ezek mellett összefogunk szépen: segítünk a legtöbb magyar intézményen.

HÉTFŐ: MINDEN NAPON DUPLA MUNKÁT!

Hosszu az esztendő... mégis rövid nagyon, mert végén a tettől mindig kevés vagyunk! Elvesztegettünk már egy jó negyedét s félek, hogy az egész év majd így ér véget... Hej pedig magyarom: fogynak már az évek s nagyon gyakran válnak a testből a lélek... De éppen azért mert kevés van már hátra: duplán cselekszik a java és a bátra! Mert hogyha valóban alkotásra vágyunk: egy napi munkából kettőt kell csinálnunk. És ha elvégeztünk minden jót és szépet: új ágakat hajt majd a magyar közélet.

KEDD: MERRE-HOVA? HOL AZ ÖSVÉNY?

Itt van már a tavasz; közeleg a golya. Mit végzett a sorsok legfőbb számadoja? Léptünk egyet-kettőt borotvakés élén s elszédül a fejünk a szakadék szélén. Ha Antanthoz állnánk: Hitler csapna agyon, tudjuk, hogy a Führer nem válogat nagyon. S ha Hitlerhez huznánk s ő lenne a vesztes: előre hallom már: "jön a bosszu, reszkess!" Hol van hát az ösvény, mely bölcs és eszelyes? Hol van az az irány, amely nem veszélyes? Ezer éves multunk bukik vagy feltámad? ... Én most csak imára nyitom fel a számát!

SZERDA: MINDIG ÖLTÜNK... S ÖLTÜNK UJRA...

Szabad-e még hinnünk? Szabad-e remélnünk? Szabad-e Istentől új kegyelmet kérnünk? Sohsem volt a Földön még egy boldog század, elborítja lelkünk a bűn és gyalázat! Tízezerrel öltük egymást mind rakásra. A fegyverünk kész volt mindig gyilkolásra. Sohasem élhettünk emberlét nélkül; sohasem volt korszak bűn és börtön nélkül. Csak ha gyilkolhattunk: voltunk elemünkben; soha nem volt soká béke a lelkünkben!...

CSÜTÖRTÖK: MA KELL A HOLNAPRA LÁTNI...

Igaz, hogy csak morzsa a nagy adósságból; Hadibázisokat kapunk Angliától. Uncle Sam is lassan építi a Jövőt. Hadibázisokon sok-sok új kikötőt. Hiszen a bölcs mindig a Holnapra tekint s ha azt befektet: újra kezd megint. Félig kész tetőre szokott a vész szállni, felkészülve kell hát a viharra várni. Vihar előtt kell a falakat felrakni, hogy biztos lehessen a falak közt lakni. S mikor ránk törnek a viharok és vészek: össze ne dőljön a szent hazai fészek!

PÉNTEK: MÁHOZ ILYENKORRA...

Mindig könnyes, véres volt a magyar sorsa s jaj, de ritkán volt ki szenvedését oltsa! Ki tudja mily bűnét? Ki tudja mi vétett? Mindig árnyékos volt felettünk az élet. Hogyha daloltunk is "sirva-vigadóan": lefektünk százszor szenvedés-adóiban... Csetlettünk, botlottunk csatákban vagy verben s mindig bánatfelhő szállt a magyar égen... Száz arcu Igazság: mi az igazságod? Hogy áll a magyarár véres számadásod? ... Mához ilyenkorra: vagyunk vagy nem vagyunk? Végleg elbukunk vagy: végleg feltámadunk?...

SZOMBAT: HOGYHA MAGYARSÁGOD SOHASEM FELEDNÉD...

Drága jó magyarom: nem rossz a te lelked: csakhogy magyarságod gyakran elfelejtet. Eltévedsz gyakorta idegen portákra s ennek magyar ügyek halála az ára. Pedig, hogyha magyar voltod nem felednéd s mindazt, ami magyar szivedből szeretnéd: más is megbecsülne, más is megszeretne s minden intézményed nagy és gazdag lenne. És minden nép fia úgy beszélne rólad: hogy a magyarságod tetteken leróttad! S ha valóban így lesz — s mindent elvégeztél: büszke lehetsz majd, hogy magyarak születtél!

BAN KICSIKRE CSERÉLIK A NAGYOKAT

Az az idő következik el mi-
ánk is, hogy csere kereske-
sbe fogunk bocsátkozni. Az
lándó pénzzavarban levő né-
et diktátor kezdte meg nagy-
et ezt a rendet és talán nem
gondolt arra, hogy még a
egy és gazdag Amerika is
hánozza valamikor.

Valljuk be őszintén, hogy mi-
k büszkélkedtünk mindig
zal, milyen kitünő kalmár
ellemünk van, nem szívesen
vultunk az üzletkötésnek
hez a fajtájához. Most is
ak a szükség kényszerít reá
munkát és tudvalevőleg a
ükség törvényt bont.

Miről is van szó voltakép-
en? Arról, hogy a különös
elyzet folytán nekünk minél
gyobb csatahajókra, valósá-
s tengeri óriásokra van szük-
günk mostanság, ellenben
angol kormány sokkal ki-
romboló hajókat keres,
melyek fűrgén járják a vize-
et és ki tudják kutatni a ten-
er alatti hajókat, ame-
ekkel a lassu járásu nagy
ások nem bírnak.

Azt mondja erre az Iowa
tamban lakó, falusi mező-
ada, aki nemhogy csata-
hajókat, de talán még tengert
látott soha életében:
— Ha nagy csatahajókra
s szükségünk, hát építsünk
magunknak. Akkor legalább
marad a pénz, amit azok-
ak építésére fogunk elköl-
eni.

Persze így csak az igen
ambor ész beszélhet, amely
nem gondol arra, hogy egy-
gy ilyen hajó óriásnak fel-
építése nemcsak pénzbe, ha-
nem temérdek időbe is kerül.

Egyébként meg vagy husz ilyen
ási csatahajó építése, de az
közny eltart vagy hat eszten-
eig és addig mi a mai körül-
mények között bajosan várha-
nk. Kis hajókat lehet gyor-
sra építeni, de nagyokat nem.
már a hajó építésnek régen
ismert törvénye.

Azt mondja persze erre is-
et csak az Iowa államban
farmer:
— Hát ha kis csatahajókat
yorsan lehet építeni, miért
nem épít akkor Anglia saját
ágának és miért kéri sürgő-
s tőlünk azt, ami van?

Csupán azért, mert az angol
hajógyárak felett szinte ál-
dandóan ott repkednek a néme-
ek és dobálják lefelé a ször-
nyű bombákat. Ilyen körül-
mények között pedig se las-
as, se gyorsan nem lehet
építeni, mert az örökös bom-
zás nem engedi.

Nem maradt tehát más
ára, minthogy az angol, meg
amerikai kormány el kezd-
nek barátságosan beszélgetni
mással körülbelül ilyes-
orma menetben:

— Neked van olyan hajó
ven, aminek semmi hasznát
nem látod, ellenben én azokat
 nagyon szépen tudnám hasz-
alni. Cseréljünk tehát egy-
ással.

Igy kerül most a sor arra,
gy rengeteg arany készle-
nk dacára hamarosan csere-
tre bocsátkozunk, hogy
ob helyzetbe kerülhessünk.

A polgári ész persze ezt
ehez érte meg, mert nagyon
er az uttól, amit a békés kö-
mények között szoktunk
vetni. Általában úgy ta-
asztaltam, hogy a magunk-

fajta, jámbor polgári emberek-
ben mindig van valami góg a
katonákkal szemben, főleg pe-
dig béke-időkben. Egy kicsit
lenézzük önmagunkban a ka-
tonákat, de persze ezt nem
merjük hangosan kimondani,
mert hiába: a katona mégis
csak katona, akivel nem taná-
csos újítást húzni vagy tréfálni.

Talán ez a keblünkben élő
lenézés kelt most minden pol-
gári emberben bizonyos fokú
kárörömet, amikor látja, hogy
katona uraiméknak nem sok
okuk van fejüknél magasán
hordására, hetykékedésre.

A magunk békés korában,
tehát a világháború előtt pél-
dál a katona urak, ami alatt
a tábornokok és vezérkari
tisztok értendőek, mert a
többieknek kuss a hadsereg-
ben, kimondták, hogy külö-
böző fegyverek elavultak, azok
többé nem használhatók, tehát
azok gyártásával fel kell
hagyni.

E fegyverek közül való volt
a mozsárgyű, amelynek csőve,
rövid, szája igen nagy, mázsás
golyókat fél körívben dobál
kis távolságokra. Mikor az
ágyuk odatökéletesedtek, hogy
husz-harminc kilométerre vagy
még messzebbre dobták löve-
geiket, akkor a tábornok urak
elavult szerszámnak mondták
a mozsarakat, amelyek a mai
világban harcra nem valók.

No, jöttek a németek és ilyen
mozsarakkal lövöldöztek szét a
belga, a francia, meg az orosz
várat és kimutatták azt,
hogy a hadviselésnél semmi
nem avult el, mindennek hasz-
na vehető megfelelő módon.

Eppen így beszéltek a ma-
gasrangu katonák a kézi grá-
nátok felől is. A puskapor fel-
találása idején eleinte csak
kégi gránátokat használtak. A
nagyobb távolságokra hordó
puskákat csak később találták
ki és akkor a kézi gránátok
felől kimondták, hogy haszna-
vetlenek.

No, jöttek megint a németek
és beigazolták, hogy a kézi
gránát ma is olyan kiváló
pusztító eszköz, amelyet nem
véletlenül nem a magasrangu
lehet nélkülözni.

Ezt az "elavult" notát most
katonák, hanem az éppen
olyan magasrangu és rendű
haditengerésztől admirálisok
kezdtek fújni. Azt próbálták és
próbálják bebeszélni a világ-
nak, hogy az óriási páncélos
csatahajók ideje lejárt, azok
végleg elavultak, nincs rájuk
többé szükség. Mert jön egy
repülőgép, elszáll a nagy hadi-
hajó felett, a közepére dob egy
kétezer fontos bombát és a
nagy csatahajó úgy elsüllyed
attól, hogy még lyuk se ma-
rad a helyében a tenger fel-
színén.

Azt mondják a magasrangu
tengerészek, hogy a nagy pán-
célos hajók, a 35.000—40.000
tonnás hajószörnyetek ideje
elmúlt. Az 1915-ik esz-
tendő során Jutlandban volt
az utolsó tengeri csata, ami-
kor a nehezen mozgó nagy
csatahajók tehetetlenségük bi-
zonyultak, az ütközet volta-
képpen a gyorsabb járatu,
kisebb hajók között folyt le.
Mire a csiga módjára ván-
szorgó hajóóriások a csata
színhelyére érkeztek, már vége
volt mindennek, nem volt
egyéb dolguk, csak az, hogy
az eltűnt német hajók után

nek a szörnyeteknek nem
kell fel és alá szaladgálni, ha-
nem megállhatnak egy hely-
ben és úgy csatázhatnak a né-
met támadókkal, ha azok a
tengerre merészkednek.

Egész biztosra veszik most
már az angol tengerészek,
hogy ha sok ilyen hajó óriásuk
lenne, akkor kevesebb eshető-
ség volna arra, hogy a néme-
tek a csatornán átkeljenek és
megtámadják az angol szige-
tet.

Sajnos azonban, nincsenek
óriási hajók elegendő számban.
Tehetetlenül állanak a
német támadással szemben,
mert elszámították magukat.
Ok nélkül fűrdtek meg az
"elavultság" vizében a tenge-
részt urak.

A dolog tanulsága az, hogy
a hadviselés körül semmi har-
ci eszköz nem avul el, amivel
embert lehet ölni.

Jaj annak a nemzetnek, a
mely azért koplal, mert a bu-
záját pénzre cserélte.

Akármilyen sebesen roha-
nunk is álmaink után, nem
biztos, hogy el tudjuk azokat
érni.

Nagy előnye a rádióknak az,
hogy az énekesek távol van-
nak tőlünk. Így gyakran na-
gyobb a biztonságuk.

A LETTER TO MR. ALEX BENE, JR., HELPER, UTAH AND TO EVERY YOUNG MAN

Dear Son:-

Received your letter of the 15th, and was certainly glad to hear from you. Have answered the personal part of your letter by mail, and am answering here and now the following section of the letter:

... Mr. Himler, just what do you think of the war situation? Do you think our government is doing the right thing about this aid to England business? I might be wrong, completely wrong, but I just can't make myself believe that we are doing the right thing. I can't get the idea through my head that we should pull England's chestnuts out of the fire, as it were. I have taken an attitude of disgust about the whole thing. After hearing for so many years about the glory and strength of the mighty British Empire I just can't help but wonder that they would be above asking the insignificant Yankee for any help.

I suppose I could go on for quite some lengths but I am just afraid that it wouldn't do any good and may be falling on an unsympathetic ear so I shall not write anymore about it. I hope to be frank about the whole thing and hope you understand if you are of a different thought.

I am hoping that we hear from you soon.

You are mistaken Son. While I am wholeheartedly with our president in this matter, I can readily see and understand the doubts, the disgust of the youth of the country, and your opinion is "not falling on an unsympathetic ear." On the contrary! I am deeply sympathetic with you and with millions like you, who are in doubts, who can not see beyond our borders, and who only know that we are pulling the chestnuts of the mighty British Empire.

For we are doing that very thing, and it can't be helped. We are taxing ourselves almost beyond reason, certainly up to capacity to pay, we may even be called to send our sons to bleed and die, to assist and bolster the British Empire, to save "Perfidious Albion", and we are doing it with open eyes. Knowing well that our friendship and our tremendous sacrifices will not be appreciated. And still, we have to do it.

Unfortunately, comparatively few native Americans know what dictatorship means, and still fewer know what totalitarianism means. Silly, as it sounds, few native Americans know what freedom and liberty means, for never having experienced anything else, they can not appreciate the blessings they have always enjoyed. (Read the book of the late Senator Underwood of Georgia, please.)

If native Americans would have the slightest conception of what dictatorship means, we would not have heard so often the political cry about the "dictatorship" of Mr. Roosevelt. Totalitarianism means exactly what it says, but not having seen the operation of same, we can hardly visualize its system, and its consequences.

It regulates business, and as a matter of course, it has to regulate private life. The life of every one. Man exists for the good of the nation, he has nothing to say and much less to do about his own fate. He may be selected to till the land, to be a soldier, to work in a certain factory or may be permitted to study art. Regimentation to the n-th degree. (Please read "The Tragedy of Man" by Madach.)

Lincoln once said that a nation can not exist with one half free and one half slave.

A world can not exist with one half of it totalitarian, and the smaller half of it free. It is just not in the cards.

Let us suppose that Germany would take the Dutch colonies and control the rubber output of the world. Since — naturally — Germany would claim most of the world's market as her share, we would be allotted so much rubber. Far less than we buy now.

What would happen here? The same thing that has hap-

nagy lyukakat lövöldözzenek a levegőbe. Ami tényleg meg is történt.

Nosza, törölték a költségve-
tésekben minden országban a
nagy páncélos csatahajók épí-
tési költségeit és most kide-
rült, hogy baj van a kréta kö-
rül.

Az egyszeri falusi fiú esete
jutott erről eszünkbe, aki na-
gyon buta volt, de végül mé-
gis kerítették neki menyasz-
szonyt és rávették, hogy az es-
küvő előtt fűrdődjék meg, hi-
szen ugye fűrdött azóta,
hogy a bába a teknőbe tette.

Hosszu rábeszélés után az
esküvő előtt tényleg megfűr-
dött a legény, de mire kike-
rült a kádából és felöltözött,
hirtől hozták, hogy közben meg
szökött a menyasszony a régi
babájával. Amire nagy keser-
rüen sóhajtott fel a buta le-
gény:

— No, tessék és én most itt
állok megfűrdőve.

A magasrangu hadi tenger-
részt urak is így jártak a csata
hajókkal. Itt állanak meg-
fűrdőve, szükségük lenne azok-
ra, de nincsen belőlük ele-
gendő.

Kiderült ugyanis a mai
európai háború során, hogy
talán mégse avultak el egé-
szén azok a hajóóriások. Hasz-
nálni lehetnek azokat nagyon
szépen például a szűk angol
tengeri csatornában, ahol ezek

pened in the European countries even before the war. In Hun-
gary, for instance.

American manufacturers would bid against each other for the available rubber, until prices would be prohibitive — remember, there would be only one source to buy from — and finally our government would have to step in, and do the buying for the whole country. (This is exactly the way of doing business now in Europe.)

What would be the following step? Since each manufacturer would ask for a larger share than available, the government would have to decide and fix the output of each plant.

Goodyear would receive so much rubber, Firestone so much, Ford should receive so many tires, the G. M. so much.

This, necessarily would limit the number of cars each section of the country, and each dealer of each section would receive; in fact the government would have to decide as to how many dealers may remain in business, exactly as it happens in any totalitarian country.

Let's go further to the next step.

Since by limiting the output of manufacturers, the government would necessarily and automatically limit the number of men they may employ, it soon would have to limit the number of men wishing to engage in this occupation. Soon they would have to tell each boy or girl that you may NOT be a mechanic, for there is no place for you in the industry, but you have to be a barber, for there is a shortage in that line. Exactly as it happens in any totalitarian country today.

Your parents are now engaged in raising sheep. It may prove profitable, it may not. The decision was theirs and the gamble is theirs. Perhaps some time your father will get tired of working in coal mines. He may sell his sheep and open a small grocery store. These things would not be, could not be permitted in a totalitarian country. He would be told that Helper, Utah only needs four grocery stores, and he is needed in the coal mines.

Hungary was once a fairly free country, her citizens sub-
jected to only as much regulation as is customary in any European country. Hungary is — as you probably know — an agricultural country and exports a lot of stock, wheat, chicken and eggs. Up to four of five years ago there were many firms engaged in export business.

But when Germany and Italy developed their totalitarian system, and the buying was done in both countries by ONE government agency, these exporters were compelled to offer their goods against each other, for there were many sellers and only ONE buyer. They have sold everything at a loss, until finally the Hungarian government had to step in to save national economy.

A government agency was established to sell, and people engaged in the export were forced out of business.

The government soon found out that you can not meet totalitarian system by half measures. There were more products than market. The agency either had to play favorites or had to allot the available business justly and fairly, but in any case had to order curtilment of the output. And it had to REGULATE as to which estates or farmers had to cut down on their output.

Try to imagine what would happen to us in this system. Try to follow each line of business to its ultimate fate under this system?

You will soon come to the conclusion that the govern-
ment would have to regulate every business, and the life of every citizen, exactly as it happens in totalitarian countries.

Are you, are we, Americans ready to abide by this system? Are you, are we ready to give up the last vestige of our personal freedom in order to fit into a totalitarian economic system?

If we are, if you are, then we can stand by and look on the last days of the era of "Pax Britannica" and await the era of "Pax Germany", hoping against hope that Germany will be a just ruler of the world's economic system. We have a slight inkling now, as to how just and merciful rulers the Germans are.

No, they will not attack these United States with an army or a navy. They have more sense. The American people do not have to fear invasion.

We are safe and we may feel smug within our own borders, if we choose the totalitarian system.

But are we ready to accept this new form of life with all its ramifications and are we ready to bid goodbye to all that we value in life?

Mankind thru countless centuries of struggle has de-
veloped a philosophy and a system, whereby the state is a machinery that exist for the protection of "life, liberty and the pursuit of happiness." Are we to decide now to discard this and accept the new theory that man was created to be a slave of a state or a system? Are we to discard the hard won dignity of man and enslave him to a Frankenstein called state?

This is the question, and evidently the American people is ready to defend its heritage.

By doing so, we will pull the English chestnut out of the fire, and "Perfidious Albion" will again repay our efforts with all the abuse she is capable of.

But if we dislike our neighbor, even if we are not on speaking term with him, we still have to help him put out his fire, in order to save our own home. This is the unfortunate situation we are in, and we have to make the best of it.

The choice was made and history will justify our decision.

But I understand your doubts your disgust, and I have the utmost sympathy for your youth, who may have to go and die for the stupidity of their elders, whose past blunders and crimes have created conditions and criminals leading us to the present terrible situation.

Wishing — but not hoping — that we may not be called upon to sacrifice more than money and goods, and hoping that mankind will be saved from the unspeakable fate of totalitarianism, I am, Son

Very sincerely yours
MARTIN HIMLER.

NAGYBIZOTTSÁGOK A MÁSODIK NEMZEDÉKÉRT

A fenti című cikkre, amely március 7-én jelent meg, felelnék Fáy Fisher Andor ur-nak. Felelnék, ha tudnék, de mert nem születtem írónak, tehát észrevételeimet csak dióhéjban, írom le, hogy szer-
kesztő ur ha érdemesnek tartja mélyebben szántó az egész amerikai magyarság, k. b. 50 éves multjának az eredményét, vagy eredménytelenségét ma-
gyar szempontból kidombori-taná és reámutatna egy olyan utra, olyan irányra, ami által magyarságunkat megtarthat-juk még évtizedekig.

Azért fogadtok hazánknak lehetünk hű és jó amerikai magyar polgárai, amiért ma-
gyarul is tudunk beszélni, írni és olvasni. Hogy gyermekeink tudjanak, arról kell gondos-kodjunk, illetve kellett volna már 20 évvel ezelőtt. De jobb későn, mint soha.

Míg a magyar társadalmi élet három kerekű kocsija las-
sán döcög, nem előre, hanem törekvésünk dacára, visszafelé fejlődünk, magyar ifjuságunk nem bírjuk magyar társa-dalmi keretekben megtartani, mert nincsenek olyan társa-dalmi intézményeink, amelyek által ugy nevelhetnők őket, hogy velünk maradjanak.

A magyar társadalom há-
rom kereke: 1-ső az Egyházak, 2-ik az egyletek, 3-ik a ma-
gyar sajtó, a 4-ik kerék, amely hiányzott ideig, az egy MA-GYAR KULTUR HÁZ, minden magyar kolónián, ahol a ma-
gyarság száma meghaladja a 2000 lelket. Nem az eddigi Magyar Házakat értem, hanem Magyar Kultur Házakat! Ez alatt azt értem, hogy a Kultur Há-zak csakugyan kultura céljaira létesüljenek és egy részüket kizárólag a gyermekek és ifjak nevelése, szorakoztatása és ta-nításra céljaira kellene fenntartani és egy képzett tanító és egy tanítónő állandóan al-kalmazni, hogy az ifjuságot a gyerekektől kezdve egész nagy korukig, különböző csoportok-ba szervezve oktathatni.

Dalárdákat, műkedvelő kö-
röket, tánciskolákat, zene is-kolát stb. stb. kellene ben-nük létesíteni. Szóval egy olyan központ lenne ez, min-den magyar telepen, ahová a magyar fiatalság vonzódná, és így nem szélednének el a szélrózsa minden irányába, mint a hogy azt most tesszük, hanem belelének magukat a magyar társadalmi életbe. Ez által magyar, fiatal magyar-lal házasodna, egyleteink tag-sága szaporodna, egyházaink fejlődnének, sajtónk iránt jobban érdeklődnének; szóval a három meglevő intézmény hoz-zájárulásával megteremténé a negyediket: A MAGYAR KUL-TUR HÁZAT.

Hogy visszatérjek a három tevékeny magyar Nagybizott-ságra, az igaz, hogy elisme-rést érdemlő munkát végez-tek, de mennyivel nagyobb fontoságú lett volna, ha ilyen értékes célt tűztek volna ki, mondjuk Youngstownban, ezelőtt 25 évvel, ahol a lapban felsorolt Nagybizottsági vese-tők nagyrésze közelelti tapasz-talatokban gazdag egyéniség, akik ha egy Magyar Kultur Ház megteremtésére töreked-tek volna, ma mintául használ-nák azt az alkotást.

A columbusi, Ohio, Magyar Nagybizottság is alig 3 éve tűzte ki, hogy Magyar Kultur Ház alapot hoz össze, és már van közel \$2000.00 e célra, pedig ideig csak kizárólag Ma-gyar Napokat rendeztek; és most 5 éves határidőt állapi-tottak meg a tőke megterem-tésére.

VARGA GYÖRGY,
Columbus, Ohio.

Minden keresztény hisz a fel támadásban és még is mind-egyik fél a haláltól.

AZ ELEMI IGAZSÁGOK

sorából való az, hogy a levegőből nem lehet megélni. Minden vállalkozásnak az üzletfelek jóakaratu pártfogása az alapja és így az újság is olvasó táborának kés-ségére van utalva.

Ennek látható jele az, hogy az olvasó meg-adja a kellő ellenértéket az újságjának az előfizetés formájában.

A lap első oldalán látható címzés pontosan megmondja az előfizetés lejáratának napját. Kérjük, nézze azt meg és küldje be előfizetését, úgy hogy a lap lejárati napját mindig idejekorán megújíthassuk.

MAGYAR Bányászlap

(HUNGARIAN MINERS' JOURNAL)

Published by Associated Hungarian Weeklies of America
8502 WEST JEFFERSON AVE DETROIT, MICHIGAN
Telephone: VINEWOOD 1-8222Az egyedüli magyar bányászlap az Egyesült Államokban
The only Hungarian Miners' Journal in the United StatesSubscription Rates: In the United States \$3.00 — In Europe \$4.00
Előfizetési ár: Az Egyesült Államokban \$3.00 — Európában \$4.00
Egyes szám ára 6c Single Copy 6c

Megjelenik Minden Csütörtökön

Published Every Thursday

MARTIN HIMLER, Editor

A Magyar Bányászlapot bányászok írják bányászokról bányászoknak
The Hungarian Miners' Journal is Written for Miners of Miners
by MinersEntered as Second Class Matter at the Post Office at Detroit, Mich.
Under the Act of March 3, 1879.

A KÉT NAGY EGYLET GYÜLÉSE

A március 17-ik napjával kezdődött héten a Verhovay Se-gély Egylet igazgatósága Pittsburghban és a Bridgeporti Szövetség igazgatósága Bridgeporton tartotta szokásos tavaszi gyűlését. A napi jelentések részletesen beszámoltak a két igazgatósági gyűlés határozatairól, de a tények felsorolásán felül nem mondtak semmi újat.

Kétségtelenül lényeges az is, hogy az ügyvezetés körül milyen határozatokat hozott a két egylet igazgatósága, milyen új kötvényformákat bocsátanak ki a jövőben, milyen lendületet adnak a már most is haladó tagszerzési munkának, de a két igazgatósági gyűlés lényege nem ezekben rejlik, hanem egy sokkal mélyebbre ható jelenségben.

Odáig jutott a fejlődés során a most ülésező két nagy magyar biztosító intézmény és természetesen a többi is, hogy szakértelemmel és tudással kezelik, szaporítják, őrzik a kezeiken lévő milliókat, amelyek együttesen az amerikai magyarság nemzeti vagyonát alkotják. Nagy egyleteink központi hivatalai és igazgatóságai tisztán látják, hogy a kezeikre bízott vagyon az amerikai magyar élet alapja, amelyre a jövőt építeni kell.

Ez a gondolat vezette egy a Verhovay, mint a Bridgeporti Szövetség igazgatósági gyűlését és ennek hatását nemcsak intézményeink páratlan fejlődésében láthatjuk, hanem abban is, hogy a magyar gondolat elmulását nem kell addig féltünk, amíg e jól vezetett intézmények állanak annak háta mögött.

A közvélemény megnyugvással vette végül tudomásul azt, hogy mindkét testület a legnagyobb nyilvánosságot adta a maga gyűléseinek és határozataik felől a saját útján naponta értesítik az amerikai magyarságot. Nagy egyesületeinknek nincs titkolni, takargatni valójuk és ez meglegedésére szolgál minden jóérzésű amerikai magyarnak.

MINDANNAK DACÁRA...

A kormányának, a kongresszusnak és általában mindenkinek az a kívánsága és szándéka, hogy az árak és értékek ne emelkedjenek s fegyverkezési programunkat infláció (áremelkedés, pénzérték csökkenés) ne kövesse.

Beszélnék róla, hogy szükség esetén az alapcikkkel alapárait megszabják, hogy a termelést korlátozzák bizonyos mértékig, ha annak látják a szükségét s az ország sajtója mindegyikük előkészíteni bennünket.

Kétségtelen, hogy a szándékokat és terveket intézkedések fogják követni s hogy ezek az intézkedések bizonyos eredményeket érnek.

Mindennek dacára azt kell ajánlanunk az olvasóknak, hogy ne bízzanak száz százalékosan ebben a programban, mert az árak és értékek igenis felmennek. Eleinte lassabban, de végül súlyosan felmennek. És ha a háború soká tart, amire meg van minden lehetőség és kilátás akkor bizonyos idő múlva maga a kormány lesz kénytelen háttal fordítani ennek az egyébként és a jelen helyzetben dicsegetes programnak.

Ebben a pillanatban még nagy a munkátlanok száma az országban. A dolgozók táborában azonban napról-napra növekszik a részben a munkások (szakmunkások) utáni versengés, részben maga az a tény, hogy több pénz kerül forgalomba, az árak emelkedését hozza magával.

Ha mondjuk jelenleg száz millió dollár a nemzeti pay-roll hetenként s az fel fog emelkedni heti huszonöt millió dollárral, akkor a munkások bevásárlása is sokkal emelkedik, vagyis a nem-hadi ipar termelése is erősen növekszik.

Az a tény, hogy a munkabérek emelkednek, természetesen a drágaságot is azonnal fokozza, viszont az emelkedő drágaság a munkabéreket ismét feltolja.

Elrendelheti a kormány, hogy az árakat se, a béreket se emeljék. De tudja mindenki, hogy ezek a rendelkezések nagybára irott malasztok maradnak abban a percben, mikor nagyobb a kereslet, mint amennyi a portéká, mikor kevesebb a munkás, mint amennyire szükség van.

Eljön azután egy idő, mikor nem is akarnak spórolni. Mikor teljesen mindegy lesz, hogy mibe kerül egy ágy, vagy géppuska, az lesz a fontos, hogy minél gyorsabban minél többet termeljenek belőle. Nem néznek már akkor a profitra s nem néznek sem a napszámra, sem a napszámossal által vásárolt — selyeming árára.

S ha a háború eltart három-négy évig, akkor maga a kormány lesz rajta, hogy inflációt idézzenek fel, hogy a pénzforgalmat mesterségesen emeljék.

Ezekben a napokban hétezer millió dollárt szavaz meg Anglia megsegítésére a kongresszus, de katonai szakértők (tehát maga a kormány) úgy számítanak, hogy az csak az első részlet lesz, hogy a háború eltart négy évig, hogy tehát csak erre a célra harmincezer millió dollárt fogunk kiadni.

A magunk fegyverkezése is örült összegeket vesz majd igénybe, úgy hogy a nemzet adóssága néhány éven belül a százezer millió dollárt is elérheti, ha közben az adóbevételeket nem fogják nagy mértékben fokozni.

Hogy azt megtehessék, inflációt kell felidézni, emelni kell az árakat, a béreket, szóval a pénzforgalmat, ami az adóbevételeket is hatalmasan fel fogja emelni s lehetővé teszi a polgárságnak, hogy a szövetség által kibocsátandó kötvényeket megvásárolja.

Ha tehát ma az is a kormány szándéka, hogy sem a béreket, se az árakat ne emeljék, két-három éves háború a pénzügyi

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

„hivatalosan” nem örült annak a ténynek, hogy az itteni magyar betéteket lezárták, de bizonyára megnyugvással gondolkodik rá, hogy az itt lévő, s aránylag sajnós kis összeget nem lehet a németeknek átvenni. Az Egyesült Államok kormánya humánus, s megengedi, hogy szükségben lévő hozzá-tartozóiknak mindenki továbbra is megfelelő összeget utalhasson át Magyarországra.

Az óhaza kormánya és népe aggodalommal figyeli a német jugoszláv tárgyalásokat, amelyek során máris garantálták Jugoszlávia területi épségét. Ez más szavakkal azt jelenti, hogy német győzelem esetén a magyarok hosszú időre, ha nem örökre, lemondhatnak a Bánátról.

Nem nagy örömmel fogadta a nemzet a kormányt az intézkedését, amely szerint ezután a fővárosban kívül még 25 vidéki városban listajegyeket fognak kiadni, vagyis ezen túl listát korlátlan mennyiségben a magyar fogyasztóközönség nem kaphat. A németek azonban fényképezőgépekkel, egérfogókkal és kávé-őrölőkkel meg fognak majd az elvitt magyar buzáért fizetni.

Közben az elnök nap-nap után újabb és újabb hadiszer szállományokat küld nemcsak Angliának, hanem Görögországra és Kínába, sőt újabb latin államoknak is ezen az alapon ígérték hadifelszereléseket, amikért majd természetben fognak valamikor fizetni.

Ezek az aktivitások kétség-telenül hadviselő felekké avandzsáltak bennünket az egész világ szemében, s nincs messze a súlyos pillanat, mikor az ország elnökének döntő határozatot kell hozni, hogy megteszük-e ebben az irányban az utolsó lépést is. Nem szabad elfelejteni, hogy bár a hadüzenet joga a kongresszusnak van fenntartva, az elnök a főparancsnok, aki hadüzenet nélkül is háborút csinálhat. (A Wilson mexicói háborúja és szibériai kalandja).

WASHINGTON DIPLOMATAI

megfeszített erővel dolgoztak a múlt héten az egész világban, s a jelek szerint eredménytelten dolgoztak.

Sikerült elsimítani a francia-angol ellentéteket, s az új egyezség értelmében ezután a meg-nem-szállt franciák életmet kapnak a külföldről, feltéve, hogy a németek sem azt el nem rabolják, sem helyette a francia termésként nem fognak a németek által megszállt területekre átvinni.

Nagyrészt az amerikai diplomácia állt eddig a német-szerb egyezség útjában, s így Anglia időt nyert rá, hogy meg erősített görög területekre csapatokat szállítson.

Egyre nagyobb eredményeket ér el külügyminiszterünk politikai szükség szerűen ellenkező irányba fogja terelni s az árak is, a bérek is felmennek.

Senki ne tartson ezek után attól, hogy a dollár olyan formában és arányban vesztené vagy vesztethetné az értékét, mint ahogy a világháború után az európai pénzek elvesztek. Ahhoz el kellene veszni ennek a nemzetnek s azt senki nem akarja megélni.

Nekünk megfelelő aranyfedezetünk van arra, hogy a nemzet egyéb kincseiről ne is beszéljünk, hogy a dollárt a jelenlegi értékén akkor is megtartsuk, ha a jelenlegi bankjegyforgalmat a duplájára emelnék.

Nálunk a bekövetkező és egészen biztosan bekövetkező infláció csak azt jelenti, hogy emelkedni fognak az árak és az értékek és ilyen arányban csökken a dollár értéke. Ha ma mondjuk egy négy szobás házért ötezer dollárt kell fizetnünk s egy év múlva az a ház hater ezer dollárba fog kerülni, akkor a dollár vásárló értéke vesztett husz százalékot, bár maga a dollár ugyanannyi aranyat fog érni, mint jelenleg.

Ha ezzel tisztában vagyunk s legyen vele tisztában mindenki, akkor világos, hogy itt van a befektetések ideje, mert mostantól fogva nap-nap után több kerül minden, mint jelenleg, legalább addig, amíg a fegyverkezés végére nem érünk, vagy annak közeli végét nem látjuk.

Ha ma azt a bizonyos házat mondjuk ezer napszámért lehet megvenni, egy év múlva már csak kilencszáz napszámért kell érte dolgozni, mert a napszám értéke feljebb megy. Erdemes tehát — megfontolva — hitelbe is vásárolnunk mert így is kevesebbet fogunk érte fizetni, mintha a vásárlás dátumát kitöljük.

Gondolni kell viszont arra, hogy a fegyverkezés vége valószínűleg új összeomlást, vagy megrázkódtatást hoz magával, nagyon hosszú időre szóló kötelezettséget hát ne vegyünk magunkra.

Mindenki annyira kötelezheti el magát, amit „szükség esetén” két-három év alatt előreláthatólag ki tud fizetni.

A depressió minden nyomorúságának, a farkok, a lakóházak elvesztésének az volt az oka, hogy az első háború által okozott inflációban olcsó (keveset érő) dollárokért drágán vetünk ingatlant s mikor a depressió felhajtotta a dollár értékét, a teherrel nem bírtunk.

Ez az állapot megismétlődik a fegyverkezési program, vagy háború befejezése után, jó lesz tehát arra már akkor gondolnunk, mikor hosszú lejáratú kötelezettséget veszünk magunkra.

Egyelőre ennek az ellenkezője esedékes s minden jóslattal és propagandával, a kormány minden jóakaratu beavatkozásával szemben az árak, bérek és értékek emelkedését várhatjuk.

a latin amerikai államokban, amelyek sorban ajánlják fel hadi bázisaikat ennek a nemzetnek.

Irország az egyetlen hely, ahol eddig megfelelő eredményeket nem tudtak elérni s ott lenne a jóakarata Angliának a legnagyobb szüksége.

A KULISSZÁK MÖGÖTT

Állandó tárgyalásaink vannak Japánnal, s ma már senki nem hiszi, hogy a japán külügyminiszter berlini és római utja háborút jelentene a számunkra.

Ezek mellé a tárgyalások mellé azonban a „big stick” is latba veti Washington, s világ-szenzációt okozott a múlt héten, mikor amerikai hadihajók jelentek meg New Zealand és Ausztrália kikötőiben, ahol „baráti látogatásokat” csináltak.

Közben az elnök nap-nap után újabb és újabb hadiszer szállományokat küld nemcsak Angliának, hanem Görögországra és Kínába, sőt újabb latin államoknak is ezen az alapon ígérték hadifelszereléseket, amikért majd természetben fognak valamikor fizetni.

Ezek az aktivitások kétség-telenül hadviselő felekké avandzsáltak bennünket az egész világ szemében, s nincs messze a súlyos pillanat, mikor az ország elnökének döntő határozatot kell hozni, hogy megteszük-e ebben az irányban az utolsó lépést is. Nem szabad elfelejteni, hogy bár a hadüzenet joga a kongresszusnak van fenntartva, az elnök a főparancsnok, aki hadüzenet nélkül is háborút csinálhat. (A Wilson mexicói háborúja és szibériai kalandja).

A polgárság a munkásoktól nem a keresetet sajnálja, nem a bérjavítás jogos igényét vitatja, s nem a szervezkedés legteljesebb szabadságát kívánja megvonni. De érthetetlennek, szemtelenségnek és buta dolognak tartja mindenki, hogy ilyen válságos helyzetben azért vannak sztrájkok sok fontos hadi iparban, mert AFL munkások és CIO tagok nem akarnak egymás mellett dolgozni.

Általános helyesléssel találkoztunk tehát, hogy az elnök a múlt héten egy új bizottságot nevezett ki, amely megkísérli, hogy békét terem az iparban.

A BEKE MELLETT MEG sokan és hangosan beszélnek, s a Lindbergh és Wheeler frakciót a nemzet többsége szívesen nem hallgatja, de a közhangulat változása nincs messze. Abban kétségtelenül megegyezett nemcsak a kongresszus, hanem a nemzet

óriási többsége, hogy Anglia megsegítésére mindent hajlandók vagyunk megadni.

Ha azonban a németek közben olyan sikeresen sülyesztenek el az angol hajókat, mint a múlt héten, akkor a polgárság csakhamar azt fogja kívánni, hogy adjunk a szállítmányoknak — amerikai védelmet. S ez az utolsó lépés lesz a háború felé, amelyre Európa diktatóriai valószínűleg hadüzenettel fognak feladni.

Rossz politikát űz a Lindbergh-Wheeler frakció, amely vereséget jósol ennek a nemzetnek, mert Amerika polgársága egy vereség lehetőségét soha nem fogja elhinni, s mint ilyen hangok mellett csupa dacból is helyesebbi fogják, ha az elnök kirendeli a navyt, hogy szállítmányainkat utközben megvédjék.

ANGLIA SÜLYOS HELYZETÉ

illetőleg itt nincs senki kétségben, s legjobban meglátott az U. S. Manufacturers Association múlt heti gyűlésén ahol a gyáriparosok megfogadták a helyzet súlyos voltában, s megígérték, hogy száz nap alatt a termelést másfélszeresre kell és fogják fokozni.

Ugyanerre az elhatározásra van szükség a munkások részéről, akik ellen ingerülten fordult a nemzet teljes közvéleménye a múlt héten.

A polgárság a munkásoktól nem a keresetet sajnálja, nem a bérjavítás jogos igényét vitatja, s nem a szervezkedés legteljesebb szabadságát kívánja megvonni. De érthetetlennek, szemtelenségnek és buta dolognak tartja mindenki, hogy ilyen válságos helyzetben azért vannak sztrájkok sok fontos hadi iparban, mert AFL munkások és CIO tagok nem akarnak egymás mellett dolgozni.

Általános helyesléssel találkoztunk tehát, hogy az elnök a múlt héten egy új bizottságot nevezett ki, amely megkísérli, hogy békét terem az iparban.

EBBEN A BIZOTTSÁGBAN kitűnő képviselőt nyert a közönség, képviselve vannak egyenlő arányban a gyárosok és a három nagy szervezetbe (AFL, CIO és Vasuti Munkások) tömörült munkások.

A bizottságnak egyelőre nincs rendelkezési joga, s csak a békéltetés szerepét lehet nekik egyelőre vállalni, ami ellen bizonyos lapok máris kifogást emeltek.

Az elnök azonban bizik a munkászervek jón eszében, s különösen bizik abban, hogy a felingerült közvélemény minden túlsázi szándékot féken tart.

Legyen azonban meggyőződve róla mindenki, hogy ha a sztrájkok nem fognak csökkenni, s ha különösen a szervezettek egymás elleni sztrájkjai nem fognak megszűnni, erősebb eszközöket vesz a kormány igénybe. Ezek az eszközök rendelkezésére állnak az elnöknek s a kongresszus kézen van rá, hogy akár milyen drasztikus törvényekkel a sztrájkok lehetőségét elvágja.

Ami semmiképpen nem jelenti, hogy a munkásság keresetét vagy jogait meg akarják rendes emberek nyírni.

VILÁM-GYORSASÁGGAL

szavazta meg a kongresszus alsóháza Anglia támogatására az elnök által kért hétezer millió dollárt. s napok alatt, szavazta meg azt a szenátus.

Ugyanilyen gyorsasággal szavazták meg az alsóházban újabb négyezer millió dollár

rendkívüli tételt az amerikai hadsereg számára, s kétségtelenül helyben hagyja azt a szenátus a következő napokban.

Ez a négyezer millió dollár arra szükséges hogy a hadsereg létszámát 2 millióra emeljük, s gondoskodjanak teljes felszerelésről — négy millió katonára számára.

Ezzel a négyezer millió dollárral a fegyverkezésre eddig megszavazott összegek elérték a negyvenhárom ezer millió dollárt (a múlt és a jelen esztendőben), vagyis egyelőre ennyibe került ennek a nemzetnek, hogy Európát a diktatúrák leverték.

S mert a fegyverkezés legvégső lehetőségeit még a Wheeler-Lindbergh csoport is szükségesnek tartja, ebből megtehetik az amerikai polgárok, hogy „mindegy-e” ennek a nemzetnek a diktatúrák győzelme.

A KONGRESSZUS MEG NEM

kapta meg a kormány adójavaslatát, de már tudjuk, hogy a kormány szeretné a kiadásoknak legalább egy harmadrészét adókból beszélni. A kétharmad részét természetesen kölcsönökből fogják födözni, s ma senki nem vitatkozik rajta, hogy ezeket a terheket a nemzet birja-e vagy nem birja, mint amikor a kincstelen emberek számára adózik a kenyeret az elnök a nemzetből.

A következő hetekben tehát a pénzügyminiszter a hadi kölcsönök kibocsátását megkezdte, bár azokat valószínűleg nem fogják újra Liberty Bondoknak nevezni.

Olvasóinkat pedig emlékeztetni akarjuk, hogy annak idején a hadikölcsönöket siettek veszteséggel eladni, bár később azok bizonyultak a legjobb befektetéseknek, s reméljük, hogy nem esnek ismét ebbe a hibába.

Az Egyesült Államok bondjai pontosan olyan jók, mint az amerikai dollárok, azzal a különbséggel, hogy a bondokra kamatot is fizetnek. Akinek tehát módjában lesz, ezekből a papirokból vásároljon minél többet magának.

A GAZDASÁGI HELYZET

különös képet mutat, amelyen nehéz elmenni. A tőzsdéken állandóan esnek az értékek, ami azt mutatja, hogy az ország közönsége be van rendezkedve egy angol veszteség lehetőségeire is, amit bár rövid ideig tartó, de nagyoni súlyos pánik követne.

A hadiszerkeket gyártó cégek és az azzal kapcsolatos iparágak lázasan dolgoznak, s hasonlóan folyik a munka minden ugnevezett alapiparban.

A kormány azonban kénytelen volt a rendelkezéseit a legnagyobb gyáraknak kiadni, s ezek a kis vállalatok termelői képességét nem veszik elég gyorsan igénybe, s így a kis

vállalatok tizezrei egyelőre stagnálnak.

Hasonló a helyzet természetesen a munkások körében. Akik hadi iparban, vagy azzal kapcsolatos építő iparban dolgoznak, azok nagyszerűen keresnek, de a munkátlanok száma nem fogy olyan rohamosan, mint az remélték.

A kormány és a gyárak szörül azzal nyugtatják meg a nemzetet, hogy új munkások kezekre tömegesen hirtelen lesz majd szüksége az iparnak s hogy a nyár folyamán, — most pedig biztosan, — munkakészhiány lesz az országban.

ENNEK A HELYZETNEK

megfelelően, a kereskedelem is „foltos”, s míg a boom-várások sokban a forgalom megvastósítására, az általánosságban még csak nyolc százalékkal nagyobb a kiskereskedés forgalma, mint ebben a hónapban múlt évben.

Ezt részben annak tudják be, hogy a tél gyenge volt, tavaszi bevásárlások pedig múlt heti hideg-hullámmal befejeződtek.

A kereskedelem azonban természetesen az ipari aktivitást fogja követni, s nem lehet tehát, hogy nagy mértékben emelkedett a vasutak forgalma, hogy a múlt héten tízezer egy és fél millió puhaszennet termeltek, s hogy jelenleg közel két millióval több ember dolgozik az iparban, mint egy évvel ezelőtt.

A „boom” tehát csak késleltetve nem mulik, s annak legfájdalmasabb részét, az árak emelkedését némileg megfékezzük.

Ha a hadsereghez még egy millió embert és a gyárakhoz még három millió embert kell kormányt és Knudsen négy millióról beszélnék) behívni kétségtelenül jóviszonyok lesznek ebben az országban.

S EBBEN A PROSPERITÁSBAN

a közeli hónapokban már földművesek is osztogatják akik eddig hamupipókái voltak a fellendülő helyzetnek.

Anglia számára a bevásárlást sokat már megkezdtek, huszár, vaj, tej, zöldséget és gyümölcsöt fognak nagymennyiségben átvinni, s természetesen a hazai fogyasztás olyan magas fokra emelkedik, amilyen az amerikai farmerek még nem láttak.

Egyelőre a buza, a gyapjú és a dohánytermelők számára nem mutatkozik enyhülés láthatáron, s ezeknek az elemeknek a képviselői már próbálkoznak a kongresszusban, hogy a termésre azonnal áramánál sokkal magasabb kölcsönöket vasaljanak ki a kormánytól.

Egyelőre nem sikerült az elhatározás, de kevés kétség van benne, hogy a buza és a gyapjú, a port-farmerek közös befolyásolása és ereje a kormányt ellentárássá megdönti, s hogy az őszint ezeknek a terményeknek egy árát kormánysegéllyel, mesterségesen emeljék.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Alulírott ezennel elismerem, hogy meghalt anyám, Hegedűs Pálné után a Bridgeporti Szövetségtől az 1000 dollár haláleseti összeget a szükséges iratok beküldése után hány nélkül megkaptam, amit Mr. Kandrácsnak, a 180-ik osztály ügykezelőjének az után vettem kézhez.

Ezért a gyors és pontos intézkedésért ezúton is hálás köszönetet mondok a Szövetségnek és ajánlom mindenkinek, a saját maga és családja érdekében, hogy legyenek tagga a Bridgeporti Szövetségben.

Martins Ferry, Ohio, 1941. Március hó
MARY HEGEDÜS.

HETI SZEMLE

A NAGY HÁBORU ESEMÉNYEI

hogy a híreket megcáfolja és így talán tényleg benne vagyunk a háboruban.

MAGYARORSZÁG NEHEZ HELYZETE

Abban a zürzavarban, amelyben most él Európa, Magyarország helyzete nemcsak nehéz de aggasztóan komoly is. A magyar kormány annak dacára, hogy a rettenetes német nyomás alatt és szerencsétlen földrajzi helyzetében kénytelen volt aláírni a tengeri szerződést, de nyomatékosan próbálja hangsúlyozni a világ előtt, hogy függetlenségét és belpolitikai szabadságát nem adta fel semmiben.

Minden segítséget azonban meg kell adni a náziknak, mert a csavar irtózatos erővel dolgozik és ellenállásra a németekkel szemben gondolni sem lehet. A múltban még megtehette a mindenkori magyar kormány, hogy Mussoliniohoz fordult nehéz órákban, de most már semmi szava alapján a képviselőházban is szavaztaték, de a Fehér Ház nem látta szükségét annak, ben erősebbnek látszik.

WILLIAMSON, W. VA. ÉS VIDÉKE MAGYARSÁGÁNAK FIGYELMÉBE

A Verhovay Segély Egylet 343-ik South Williamson-i fiókjának tisztviselői és tagjai meghatalmazást kaptak az Amerikai Magyar Szövetség központi hivatalától Washingtonból, hogy az Amerikai Magyar Szövetség Williamson és környéki magyarok köréből helyi fiókot alakítsanak.

Igaz, hogy akik a Verhovay Segély Egyletnek, Bridgeporti Szövetségnek, vagy a Református Egyletnek tagjai, azok már egyetemen keresztül a Szövetségnek is tagjai.

Az elgondolásunk azonban az hogy mi szeretnénk azokat a magyarokat is a Szövetségben látni, akik környékünkön laknak, de nem tagjai egyik test megnevezett testületnek sem, másrészt pedig azt akarunk elérni, hogy az Amerikai Magyar Szövetség williamsoni fiókjának megalakításával talán sikerüljön végre a vidék összes magyarjait egy táborba tömöríteni.

A Szövetség fiókjának megalakítására a Verhovay Segély Egylet 343-ik fiókjának határozata értelmében április 6-án délután két órai kezdettel Williamsonban a Memorial Bldg-ben nagy gyűlést tartunk.

Szeretettel kérünk Williamson és vidéken lakó, minden magát magyarnak valló egyént, hogy a gyűlésen legyenek szívesek megjelenni. Mindenkinek saját érdeke a mai időkben, hogy a Szövetségnek tagja legyen.

Azt hisszük, szükségtelen bővebben magyarázni, hogy mi a Szövetség célja, mert azt bővebben ismertették már a magyar lapok.

Ami a tagsági díjat illeti, az terhet senkire nem jelent. Akik a megnevezett egyleteknek tagjai, azoknak havi 1 cent, akik nem tagjai a fenti egyleteknek, vagy más olyan testületnek, mely tagja a Szövetségnek, azoknak évi 1 dollár.

Az április hatodikai alakuló gyűlésen aztán megválasztjuk majd az Amerikai Magyar Szövetség Williamson és vidéki fiókjának tisztikarát.

Ez a meghívó szól minden magyarnak Beauty (Himmler-ville)-től fel egészen Majesticig és Pond Creek vidék magyarjainak jöjjenek hát okvetlenül erre a gyűlésre.

Hegedűs János.

EGY FIATAL BAJTÁRS BALESETE

A déli szénmezőkön ismert ember Kabai János bajtársunk. Fia János szintén bányában dolgozik a ladoló-gép mellett. 14-én este munkája közben egy jumper alaposan fejbeütötte, úgy hogy fejbőre több helyen felszakadt. A Freeburn, Ky. orvos varrta össze több öltéssel és vagy 24 órára elvesztette emlékező tehetőségét is.

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ

GLEN ROGERS, W. VA. Csikos István (Torontól, Torda) és Bircsák Julianna (Pozsony, Lipótvár) 27 évvel ezelőtt léptek házasságra. Gyermekeik: Pál, nős, asszisztens mint foreman, István a University of Alabama, Anna, II. éves college, Elkins, W. Va. és Gyula, VII. Grade tanuló, Glen Rogers tanuló.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET SZENZÁCIÓS VERSENYE

35 JUTALOMDIJ VAN KITÜZVE

\$2500⁰⁰ KÉSZPÉNZBEN

KITUNÓ ALKALOM,

hogy Magyar-Amerika legnagyobb egyesülete érdekében kifejtett munkásságukért szép jutalmat nyerhessenek a verseny győztesei.

TAGJA-E ÖN

a legnagyobb magyar egyesületnek? Ha nem, jelentkezézz még ma a fiók tisztviselőjénél, vagy a kerületi szervezőknél.

Szalay József, igazgató-alelnök
Brogley Ferenc Kun Bertalan Vizi Lajos
igazgatók

Szervezők:

Cincel Lajos
1408 Mifflin Street
Homestead, Pa.

Fülöp János
240 Langley Ave
N. S. Pittsburgh, Pa.

FELBOMLIK AZ OLASZ HADSEREG

Az első világháború 1918 őszén nem a német-francia határon érte el a végét, hanem az olasz fronton, ahol felbomlott az osztrák-magyar hadsereg és szertehullva nem tudott többé ellenállást kifejteni.

A most folyó háború is az olasz fronton kezd a tengelyre nézve végzetessé lenni, de az alkalommal az olasz hadsereg az, amely a jelentések szerint zúllásnak indult, sőt teljesen összeroppan.

Eros hitelt lehet adni a balkáni harctérrel érkező jelentéseknek, mert azokat Belgrad adta ki, amelynek semmi érdeke nincs abban, hogy a világot félrevezesse, hiszen minden erejével azon van, hogy semleges maradjon.

Tavaszi első napján Belgrad hírei szerint Albániában az olaszok végleg elvesztették a fejükkel, fegyvereiket eldobálva, és nélkül menekülnek a tenger felé a görögök elől és mert Albánia kikötőiben nincsenek hajók, alighanem ott fognak nyomorultul elpusztulni.

Tepeleni vára, amelyet az olaszok hosszú időn át elszántan védték, mert tudták, hogy ez az egyik sarkalatos pont, — görög kézre került, amit olasz szempontból végzetes csapásnak kell tartani.

És ugyanez a helyzet Afrikában is. Az olasz Somal gyarmat, az angolok kezére került és Etiopia területén folyik a harc, amelynek eleste aztán ki is zárna az olaszokat végleg Afrikából, mert Lybiát már nem bírják tovább tartani, hanem annak feladására készülnek.

A nagy olasz álom összeomlása Hitlerre nézve parancsolvá teszi azt, hogy a görögök ellen maga menjen át támadásba.

EZ A FORGALOM TELJESEN

Új képet adhat az egész országnak, s minden esetre új képet ad a Közép-Nyugatnak. Amerika acélipara régen habozik, hogy St. Louisban vagy Toledóban építsék-e ki az új nagy acélközpontot, s nem lehetetlen, hogy a folyó szabályozása végleg Toledo mellett dönt. De természetesen minden a nagy tavak mentén fekvő kikötő új virágzásnak indul; s New York állam északi részén egy egész új iparvilág fog fejlődni, mert a szabályozás voltaképeni célja, amiről jelenleg a legkevesebbet beszélnek, hogy két és egyegyed millió lóerőnyi villanyt is fognak fejleszteni, ami nagyon olcsó lesz.

Roosevelt ennek a szükségét azóta látta és hangoztatta, mióta kormányzója volt New Yorknak, s bár a tervvel egyszerűen súlyos vereséget szenvedett a kongresszusban, most végre régi célját elérte.

Ma még a nemzet nem lát tovább a háborús lehetőségek-nél, de ez az egy intézkedés fontosabb lesz a jövőben, annál a hétezer millió dollárnál, amit Anglia segítségére most megszavazott a kongresszus.

MAGYAR AMERIKA komolyságot és jobb szavak helyében "érettséget" mi sem mutatja jobban, mint két országos egyetünknek mult heti igazgatósági gyűlése, s az az érdeklődés, amivel az amerikai magyarság ezeket a gyűléseket figyelte.

Mindkét testület igazgatósága azon a színvonalon vezet az intézményeket, amelyet azoknak a nagysága megkíván s a magyar sajtó a testületek ügyeit szintén azzal a komolysággal tárgyalja.

A NAGY HARCTÉR GÖRÖGORSZÁG

Minden szakértő megegyezik abban, hogy a nagy harctér most Görögország területére lesz és itt fog eldőlni a háború végleges sorsa.

Az angol kormány elhatározta, hogy a görögöket teljes erejével segíti meg. A hírek szerint háromszázezer angol katona, meg görög földre teljes harci felszereléssel és főleg Szaloniki városát és kikötőjét akarják megvédelmezni, mint a legfontosabb gócpontot. Ebbe a kikötőbe már meg is érkezett százötvenezer angol katona nehézágyúkkal, repülőgépekkel, mozsarakkal, gépfegyverekkel, akik készen várják a názi sereg támadását.

Nagyon megoszlának a nézetek a balkáni helyzet körül. Kiváló katonák annak a nézetüknek adtak kifejezést, hogy Hitler hadi tervai görög földre akarnak hozni minél több angol katonát, mert ha azután ott győzelmet tudnak aratni a názik, nemcsak az utolsó európai talajt vágják ki Angliából, de egyben látnivaló lesz, hogy a szárazföldön Anglia nem verheti meg a németeket és így a harc folytatásának nem volna értelme.

Ezzel szemben mások annak a nézetnek adtak kifejezést, hogy ha Hitler nem tud Görögországra lenni, akkor az egész Balkán ellene fordul és egész uralma kártyávként fog összeomlani.

A LEGJOBB VEZÉR VISZI A HARCOT

Azt, hogy a németek is érzik a balkáni helyzet komolyságát, több esemény bizonyítja. Először is megnehezült a nyomás a szerbek felett, és most már úgy látszik, hogy valami egyezménybe csakugyan belemennek a názikkal szemben a szerbek, hogy megmentsék a menthetőt. Nagyon súlyos csapás lenne azonban az, ha a szerbek is a görögök ellen fordulnának, mert hiszen elsőrendű katonai a szerb, akivel a görögök a názi roham mellett nem bírhatnak.

De még jobban mutatja Hitler aggodalmát az, hogy a Bulgáriában levő és most már fél milliósnak mondott názi hadsereg vezetését List tábornakszer meggya bizta, akit az egyik legkiválóbb német hadvezérnek tartanak.

Ez a List volt az, aki a Kárpátok irányából támadta meg a lengyeleket, tehát a legnehezebb hegyek közül és vezérkari tisztek ma is bámulják azt az ügyességet, amellyel a természeti akadályokat legyőzte. A magas Kárpát hegyei között úgy vezette csapatait, hogy a legnagyobb szerb védelmet is ki tudta megkerülni mozdulatokkal verni állásából és mivel a görög földön nincsenek olyan óriási hegyek, azt hiszik, hogy ott is babérokat arat List fővezér.

Igen nagy segítséget lenne List részére az, ha a szerbek megengednék, hogy egy támadó német sereg a szerb széles völgyön át észak nyugati irányból tmadhasson a görögök ellen, tehát lényegesen könnyebb uton.

A német támadással szemben a görög oldalon fél millió görög és háromszázezer angol vállalkozik a védelem feladata. Mindenki csupán védelemről beszél ezen a harctéren, mert kizártnak tartják azt, hogy támadásba lehessen menni a názi sereggel szemben a nehéz területen. Csak a repülőgépektől lehet várni bizonyos támadásszerű mozdulatokat, de ezek nem jelentékenyek.

Ha azonban csak annyit tudnak elérni a görögök és angolok, hogy visszaverik a német támadást és megállják helyüket, ez már részükre teljes győzelmet jelent, amelynek óriási kihatása várható.

ket, ez már részükre teljes győzelmet jelent, amelynek óriási kihatása várható.

A JAPÁN MINISZTER BERLINBEN

Miért megy Japán külügyminisztere Berlinbe? Megbízható értesülések szerint főleg azért, hogy saját szemével lássa a helyzetet. Tudni akarja Japán, hogy van-e egyáltalán kilátás egy végleges názi győzelemre, mert ha nincs, akkor Japán nem akar semmitse kockáztatni a távol Keleten.

Kétségtelen, hogy ezt Hitler is tudja és állítólag azért várt a görögök elleni hadjáratral, hogy egy nagy látványossággal szolgáljon a japán külügyminiszternek, akit felbátorítana az, ha a görögöket Hitler leverné.

A háttérben természetesen arra is alkalmat keres majd a japán kormány tagja, hogy közvetlen érintkezésbe lépjen Sialinnal és esetleg olyan egyességet kössön, amely Japánat végleges orosz barátságról biztosítja.

Nem tagadja senki angol részről sem, hogy nagy fontosságot tulajdonítanak a japán külügyminiszter európai látogatásának és szinte bomba gyanánt hatott a japán diplomata kijelentése, hogy szeretne az Egyesült Államokon keresztül hazatérni. Azt jelenti ez, hogy Japán szeretne közvetlenül érintkezni az Egyesült Államok kormányával.

Semmi esetre se ártana egy ilyen találkozó a demokráciák érdekeinek és mivel ma Japán nincs háboruban az Egyesült Államokkal, akadályt nem tesz nek egy ilyen udvarias látogatás elé, amelynek azonban igen jelentékeny és a helyzetet befolyásoló következményei lehetnek.

ÚJRA BOMBÁZZÁK ANGLIÁT

A tavasz elérkezével a názik ismét megindították Angliát ellen a levegőből való teljes erejű bombázást és a már ugyis sokat szenvedett London városát ismét igen nehéz éjszakának ment keresztül. Rólmokba döntötték a német bombák, egyetlen éjszaka során Hull angol kikötő városát is.

Katonailag nem tulajdonítanak ennek semmi fontosságát. Az egész csak a polgári lakosság harci kedvének meggyengítését célozza, de nem jelenti azt, hogy Hitler az angol sziget megszállásával próbálkozzon. Most a görög terület birtoka köti le és Angliát csak azért bombázza, hogy kevesebb segítséget mehessen onnan a görög területre védelmére.

Megerősödött azonban még jobban a tengeri küzdelem és most már csakugyan amerikai hajókra fog szorulni hamarosan Anglia, mert hetenként igen sok hajót veszít el, ami igen nehéz helyzetbe fogja hozni.

Megütözést keltett egy berlini jelentés, amely megállapította azt, hogy az első hajót, amely amerikai hadi felszereléseket vitt a lend-lease törvény alapján Angliának, Gibraltár közelében egy német tenger alatt járó megróhanta és egyetlen torpedóval elsüllyesztette.

Egyelőre csak angol hajókról volt szó ebben az esetben, de úgy látszik, hogy akarva, nem akarva hamarosan amerikai hajók viszik a hadi felszereléseket és akkor egy ilyen hajó elsüllyesztése alighanem azonnali háborút jelent.

Ma már nem lehet pontosan meghatározni azt, hogy milyen helyzetben van a háborúval szemben az Egyesült Államok? A tulnyomó többsége a politikusoknak azt hiszi, hogy benne vagyunk a háboruban, de a kisebbség azzal ér-

vel, hogy bár nem vagyunk semlegesek többé, de nem harcolunk.

Egy jellemző dolgot emlegetnek Washingtonban, amit teljes hitelképességüknek mondanak, mert a Fehér Ház nem cáfolta meg. A hírek szerint Roosevelt elnök befejezte beszédét az újságírók bankettjén és mikor székebe visszatért, a mellette ülő Wendell Wilkie-nek megveregette a térdét és mosolygó arccal sugta felé, de úgy, hogy szavai hallhatók voltak:

— Wendell, most már benne vagyunk!
Amire Wilkie mosolygó arccal felelt:

— Hála Istennek.
Ezt a kis dolgot megírták az amerikai lapok és azoknak alapján a képviselőházban is szavaztaték, de a Fehér Ház nem látta szükségét annak, ben erősebbnek látszik.

A BETHLEHEM STEEL ELLENI

hadjárat sokkal fontosabb és nagyobb méretű, mert az ott elérendő eredmények fogják az egész acélipar sorsát megszabni.

A U. S. Steel (acéltruszt) szerződése birt ugyan a legnagyobb jelentőséggel, de azt a gigászi vállalatot keztyűs kezekkel kezeli a CIO. A gyárakban nemcsak hangfogókkal, de szinte némán dolgozik a szervezet bizottsága, s az acéltruszt szénbányáiról eddig említést sem igen tett a CIO.

A Bethlehem Steelnél már a vállalat minden alvállalatáról, tehát a bányáról is beszélnek, s ott már tökéletesen kíváncsi azokat az eredményeket, amelyeket diplomáciával a Steel Trustnál elérték.

S nem titkolják, hogy a Bethlehem Steel után a Weir féle National Steel ellen fognak rohamot intézni, amit sorra követnének a független acél vállalatok, köztük a Republic Steel, ahol egyszer súlyos vereséget szenvedtek a munkások.

EZEK MELLETT A NAGY

küzdelmek mellett, amelyek az árnyékaikat előre vetik az egész ipari életre, szinte nem is érdeklő a közönséget, hogy a szénbányászok esetleg április elején kivonulnak a munkából.

Az sem kelt nagyobb érdeklődést, hogy megkapják-e a U. S. Steel munkásai azt a bérjavítást, amit kérnek, mert a közönség mindkét esetet befejezettnek tekinti. Bizonyára meg fognak mindkét iparban egyezni, miután csak pénzről van szó ebben a két esetben.

Vannak ugyan akik azt hiszik, hogy John L. Lewis most akarja a "monkey-wrenchet" bedobni az elnök és a kormány gyomrába s egyszerre akarja a szénbányászok és acélbányászok szolidaritását a nemzetre, ezt azonban nehéz még a "Pekete Cárri" is elhinni, mert akkor a közvélemény a közéletből örökre kiűzné.

Viszont méltán gyanus az a nagy csendesség, amivel Lewis távozott a CIO elnöki székéből, s amihez a nemzet nem volt eddig szokva az ő részéről.

SZÁNDÉKOSAN HAGYTUK A

mult hét egyik legnagyobb és legfontosabb eseményét a Heti Szemle végére, ahogy nem foglalkoztak azzal kellő mértékben az amerikai lapok sem, s ahogy szeretne az ügy felett gyorsan elszökni a kongresszus.

Az elnök tudatta a kongresszussal, hogy Canada kormányával a St. Lawrence folyó szabályozására nézve meg van az egyezés, s azt rövidesen jóváhagyás végett a kongresszus elé terjeszti.

Ez az egyezés évtizedek óta kísért, s eddig azt különbözö vasut, villany és bányai érdekeltségek elállták, de most "honvédelem" ürügye alatt kőti azt meg a kormányunk, a kongresszus tehát meg fogja azt szavazni.

A jelenlegi tervek szerint mintegy ötszázmillió dollárba fog a hatalmas munka kerülni, de szakértők azt állítják hogy kétezer milliót fognak elkölteni, mire a St. Lawrence folyó szabályozása elkészül.

A hatalmas canadai folyó szabályozása, s csatornák építése lehetővé teszi majd, hogy nagy tengerjáró hajók usszanak fel a nagy tavak kikötőibe, Detroitba, Chicagoba, Toledoba, és Clevelandba.

MUNKÁ

természetesen az elnökök al-kinevezett tizenegy tagu-bizottság volt a legnagyobb, egyszerűen nem egyetlen komoly eseménye a mult hétnek.

Azt már fentebb jeleztük, hogy a honvédelmi iparban sokkal több sztrájk van, mint mennyi kívánatos, s pontosan 32 ilyen (nagyobb) sztrájk volt folyamatban a mult héten.

Ha ezeknek a sztrájkoknak száma hirtelen nem csökken, nagyon komoly eseményekre lehetnek elkészülve a munkások.

Dicséretes példát mutatott az AFL egyik szervezete (munkások) a mult héten. Szerzőkötöttek, amely a háború végéig a sztrájkot TELJESEN ELZÁRJA. Megegyeztek abban, hogy mikor egy a honvédelemhez tartozó munka (kármunka, gyár stb.) el van vállaltva, s annak az ára meg van szabva, a munka befejezéséig munkások béremelést nem kérhetnek.

Igéretet tettek arra, hogy a "hivatali díjak" címén elkövetett rablásokat mérsékelni foghat, különösen mikor csak "kezeletlen" engedélyt adnak a munkára.

Azt a munkát, amely a "hivatali díjak" címén elkövetett rablásokat mérsékelni foghat, különösen mikor csak "kezeletlen" engedélyt adnak a munkára.

AZT A KATARSZÁGOT

minden szervezet követné, hogy a szénbányászok esetleg április elején kivonulnak a munkából.

Az sem kelt nagyobb érdeklődést, hogy megkapják-e a U. S. Steel munkásai azt a bérjavítást, amit kérnek, mert a közönség mindkét esetet befejezettnek tekinti. Bizonyára meg fognak mindkét iparban egyezni, miután csak pénzről van szó ebben a két esetben.

Vannak ugyan akik azt hiszik, hogy John L. Lewis most akarja a "monkey-wrenchet" bedobni az elnök és a kormány gyomrába s egyszerre akarja a szénbányászok és acélbányászok szolidaritását a nemzetre, ezt azonban nehéz még a "Pekete Cárri" is elhinni, mert akkor a közvélemény a közéletből örökre kiűzné.

Viszont méltán gyanus az a nagy csendesség, amivel Lewis távozott a CIO elnöki székéből, s amihez a nemzet nem volt eddig szokva az ő részéről.

SZÁNDÉKOSAN HAGYTUK A

mult hét egyik legnagyobb és legfontosabb eseményét a Heti Szemle végére, ahogy nem foglalkoztak azzal kellő mértékben az amerikai lapok sem, s ahogy szeretne az ügy felett gyorsan elszökni a kongresszus.

Az elnök tudatta a kongresszussal, hogy Canada kormányával a St. Lawrence folyó szabályozására nézve meg van az egyezés, s azt rövidesen jóváhagyás végett a kongresszus elé terjeszti.

Ez az egyezés évtizedek óta kísért, s eddig azt különbözö vasut, villany és bányai érdekeltségek elállták, de most "honvédelem" ürügye alatt kőti azt meg a kormányunk, a kongresszus tehát meg fogja azt szavazni.

A jelenlegi tervek szerint mintegy ötszázmillió dollárba fog a hatalmas munka kerülni, de szakértők azt állítják hogy kétezer milliót fognak elkölteni, mire a St. Lawrence folyó szabályozása elkészül.

A hatalmas canadai folyó szabályozása, s csatornák építése lehetővé teszi majd, hogy nagy tengerjáró hajók usszanak fel a nagy tavak kikötőibe, Detroitba, Chicagoba, Toledoba, és Clevelandba.

FORD GYÁR ELLEN

RENDELT

azok a munkások, akik a Labor Board megkezdte, s majdnem mindenki, hogy annak a válaszlátásokat a Ford gyárban, bár senki sem tudja, s nem is sejti, hogy van-e azokban akármilyen komolyabb események többsége.

Mind ezek tetejébe a Labor Board a mult héten ismét levelet adott ki a Ford gyár ellen, mert állítólag a munkások elbocsátását tovább folytatják, s mert állítólag a munkások nyilatkozatokat terjesztettek ki a munkások ellen.

Közben a munka-miniszter biztostja a Ford gyárak munkásrodájával állandó tárgyalásokat folytat, s az ő javaslatát azt mondják, hogy a Ford gyárak eseteket orvosolták Fordék részéről, bár nem értették el, hogy embereket vezetni tevékenység miatt nem lehetett a munkások Ford gyárak beszervezése.

A FÖLD RABSZOLGÁI

(Folytatás)

Gocson Máté bíró ur néhány nappal később ismét beballagott a városba és alaposan visszaadta a kölcsönt a gunyolódó tanácsnoknak.

— Jöhet már gócs-étetőnek a tekintetes tanácsnok ur.

— Talán nyugdíjba ment a régi etető?

— Dehogyan is ment, csak egymaga nem győzi az etetést. Athurcolkodtak a golyák a szomszédos megyébe, oda kell hordani nekik a békát.

Nyugodtan hőködhetett a bíró, mert a kedvezően elintéztet akta, gondosan összehajtogatva ott lapult már a belső zsebben.

A bisó tehát örvendezett, de a falu népe még sokáig siratta az elűződött golyákat. Siratta egész tavaszig, mikor ismét visszatértek és új fészket raktak, de már nem a templomtoronyra, hanem a szobrásztanya kéményére. Ez pedig magánhely lévén, aztán meg nincs is a belső-ségben, hát további szegénye nem származhatott belőle a falunak.

Etuska örült legjobban az új vendégnek.

— Jója, jója, — kiáltotta feljűk mind untalan.

— Látszik, hogy gócs-nemzettség, — tréfálkozott Tatár Péter — mert szereti a golyamadarat. Hát a miénk majd szereti-e? — nézett végig Mária alakján, de a fiatal asszony nem mutatott semmiféle gömbölyödséi hajlandóságot.

Igy teltek, multak a hónapok, szorgalmasan hozták méhükben a maguk eseményeit. Odakinn, a nagy világban az urak veszködtek, hogy rendbe szedjék valahogy az összezavarodott világot, de bizony nehezen ment a dolog, mert tizen-negyben tudatosan szabadjára engedték és most segítségem akart visszatérni a régi nyomba. A falu nem sokat törődött a külső világ dolgaival.

— Az urak dolga, azoknak fájjon a feje, — mondogatta Horgas Abris, ugys mint bíróviselt ember, aki mindig vigyázott rá, hogy okosat mondjon. A többiek rábólgattak, mert tényleg nem tartozik a falura, hogy a diplomaták miféle új csalafintaságokon törnek a fejüket azokban a cifranevű idegen városokban.

— Jobban tennék a miénk is, — mondotta máskor Horgas Abris — ha feljűk se néznének, hanem idehaza maradnának és azt igazítanák inkább el, hogy olcsóbb legyen a csizma, meg az ekevas, mert nem ér semmit az a sok papolás.

AZ ANGLIÁVAL VALÓ EGYESÜLÉS

Egyre sürűbben merül fel az a gondolat, hogy a világ mai rendjének kialakulása mellett az angol-szász nemzeteknek egyesülni kell egymással valami szövetség formájában, mert különben nem maradhatnak meg abban az életmódban, amelyet megszoktak.

Eleinte, amikor ez a gondolat felvetődött, csak egy újsághírdetés merete azt közzétenni és akkor joggal kérdezte mindenki:

— Ki fizeti a költségeket?

A hírdetés egy politikai cikk volt, feltűnt, sok helyen megdöbbenést keltő és cimsora nagy betűkkel ezt mondotta: — Egyesüljünk most!

Azt magyarázta az irás, hogy a világ megmentése érdekében az Egyesült Államoknak és az angol világbirodalomnak egy kormányzat alatt kell egye-sülni, egy nemzetet alkotni, egymásra támaszkodni, egymást védeni és a mai viszonyok között együttesen védeni meg Angliát Hitlerrel.

A cikk szerint a nagy angol amerikai új ország a következőkből állana: az Egyesült Államok, Kanada, az angol szigetország, Írország, Ausztrália, New Zealand és a délafrikai szabad köztársaság. Ezeket egy közös törvényhozás kormányozná és szárazföldi és tengeri haderejük, állampénztárak, vámszövetségek egy lenné. Ebbe a törvényhozásba minden öt millió ember egy képviselőt küldene, ami az Egyesült Államokra nézve nem lenne valami túl előnyös, mert

Erre is rábólintották az áment a többiek, mert világos, hogy Abrisnak van igaza. Hol is lenne már ez a megnyomort ország, ha tizen-negyben se szől bele mások dolgába, hanem enged, hogy intezze el a szerb, az osztrák, a muszka, a francia, meg a német egymással, ha valami bajuk akad már egymással.

Dehát ezek régi dolgok, régi hibák, nem is kell sokat beszélgetni róluk. Fontos az, hogy tanuljon belőlük a nép, aztán máskor ne hagyja magát elbolondítani. Az se sokat számít, hogy az új választáson ki lesz a kerület képviselője. Megmarad-e az ügyvéd, aki olyan jól képviselte a föld-birtokbíróságot — nem a falu népét, de annál inkább — a grófot. Vagy pedig azt a másik fiskálist, azt a pestit választják meg. Szavazni, ha már kell, arra kell, akinél kevesebb a veszedelmek, meg, ahonnan kevesebb zaklatás fenyegeti a tisztelt választópolgárt. Tehát a kormánypartira. A hiba abban van, hogy mind a kettő kormánypartinak hirdeti magát, így a kérdés csak akkor tisztázódik, amikor majd elnéz a községbe a főszolgabíró ur is. Az igazi kormánypartit az lesz, aki a főbíró ur kocsiján jön. Lenne ugyan még egy harmadik jelölt is, valami ellenzéki-féle, de azt még senki sem látta. Mondják, hogy nagyon veszedelmes ember, mindig csend-örök vigyáznak rá és nem igen engedik el hozzá a népet. Nem is lesz belőle követ, hiszen a gróf se pártfogója.

Beszélni, igérni tud valamennyi. Elvezet hallgatni őket, de csak az hisz nekik, aki először kerül rá a választók listájára, meg az, aki körülöttük szorgoskodik, ott fogyasztja a jófajta italokat a pártirodákban és nagybüszkén parolázik a nagyságos és méltóságos urakkal. Igazából tán még ezek se nagyon hisznek, de legalább mutatják, mert ki tudja, hátha feljűk is gurul a nagy költekezésben néhány eltévedt pengő.

Rövidesen aztán kiderül, hogy nem a régi az igazi, mert a másikkal sétál karonfogva a főszolgabíró és a másik szállt meg Glinga intéző ur oszlopos kúriájában. A régre az urak rá se néztek már. Tehát az újra, dr. Krucifix Nepomukra szavazzon minden igaz hazafi. Volt ennek a jelöltnek becsületes neve is, Krallenburgernek hívták, de az olyan cifra név volt, hogy az idevaló nehezen elvették emberek nem igen látták kimondani. Persze, hogy ő lett a követ, meg pedig egyhangulag, mert az ellenzéki még a választások előtt visszalépett, dr. Sajtos Zoltán jogtanácsos pedig szégyenletesen kevés vokst kapott.

terv keresztülvitelére itt gyűjtött pénzt kizárólag az Egyesült Államok területén költik el, akkor nem esnek a bejelentési kötelezettség alá. Ez csak akkor lenne rájuk kötelező, ha valamely külső ország kormá-nyának megbízásából tevékenykednének.

A hírdetés záró soraiból, amely a nevek regisztrálását jelzi, arra lehet következtetni, hogy a pénzt adó emberek úgy érezték vagy úgy tudták, hogy egy külső ország érdekében és megbízásából folytatják munkájukat és így bejelentési kötelezettségük van. Lehetett azonban a gondolatuk az is, hogy a hírdetéseket kanadai lapokban is közzéteszik, amikor a regisztrálás nyomban szigorú kötelezősége lesz.

Az újságírók megkérdezték a külügyminiszteriumban azt, hogy mi a kormány véleménye az egész dolog felől, mivel a tervet Roosevelt elnök több ki-jelentése helyeselni látszik. A felelet az volt, hogy a kormány még nem foglalkozott a dologgal.

Washingtonban arról beszél-nek, hogy a dolog megdöb-bentően ostoba, mert ha lehet-ne is valamit csinálni, azt ilyen uton csak el lehet ron-tani, de elérni nem.

Azok a szenátorok, akiket a terv felháborított, aránylag higgadtan nyilatkoztak felőle, amikor a következőket mon-dották:

— Az a kormány, amely ilyen tervvel járulna az ország élé, azonnal vád alá lenne hely-yezve közönséges hazaárulás címen. Ilyen messzire nem megy senkinek a barátsága

Gergely közvetlenül a választás előtt kopogtatott be a jegyzőhöz a föld miatt. Igényét már régebben bejelentette, de nem igen mozdult a dolog. A jegyző so-hasem ért rá, mindig épített, örökösen az ákácós tanyán lakott, ahol még mindig volt építeni való. Hol az istálló, hol az ól, majd a csűr, később pedig a nyári konyha nem is szőlvá a kenyérsütő kemencéről. Ez is olyan szép, olyan cifra lett, hogy akármelyik barlanglakó zsellér szívesen meglakott volna benn. Gergelyt akkor-tájt csak úgy félvállról fogadta, nem igen akart emlékezni a dolgára, fölirt valamit az előtte heverő papírlapra, végül is el-küldték Gergelyt, hogy csak menjen haza és várjon türelemmel, majd kap érte-sítést.

Most egészen másképp fogadták a köz-séghez. A jegyző ur még föl is kelt az asztal mellől, hogy parolázzon vele és szigorúan megkérdezte Zoltántól, hogy rendben van-e már a Gergely dolga?

— Szerettem volna már régebben be-szélni magával, — barátkozott azután a főjegyző — mert értelmes embernek tar-tom és tudom azt is, hogy becsületes, jószándéku.

Gergely hagyta, had beszéljen. Majd-csak kibújik a szög a zsákból, előbb-többet ugyanis elárulja a jegyző, hogy mit akar a nagy barátkozással. El is árulta. Megkérdezte tőle, hogy miért nem volt ott Krucifix nagyságos ur programbeszéd-jén. Nagyon rosszul tette, hogy nem hall-gatta meg, sok érdekes és tanulságos dol-got hallhatott volna tőle, aminek mint jövődöbeli gazda — elárulom magának, de egyelőre ne szőljön róla senkinek, most már rövidesen megkapja a földjét — szóval mint jövődöbeli kisgazda, hasznát vehette volna.

A végén persze oda lyukadt ki, hogy csak egyetlen ember viselheti ennek a sinylódó kerületnek és a kerület dolgos, be-csületes, magyar népének a kését az or-szágygyűlésen, a Krucifix Nepomuk nagy-ságos ur. Így pedig hazafias kötelessége minden becsületes magyar választópolgár-nak, hogy az ő zászlaját segítse szavazatá-val diadalra, de Gergelynek ezenfelül a saját érdeke is ezt kívánja, a Krucifix nagy-ságos ur győzelmét, mivel nagyon jól tud-hatja, hogy milyen régi és meleg barát-ság van közté, meg a gróf ur és Glinga intéző ur között. A jegyző tisztában volt azzal, hogy Gergely keménykötésű ember, akinek van hite, van meggyőződése és ab-ból akkor sem enged, ha belepusztul. Nem is azért mondja tehát, mintha kortes-

Angliával szemben. De más-ként sem vihető keresztül ez a terv, mert az alkotmányt kel-lene megváltoztatni.

— A sorrend szerint tehát először a törvényhozás két há-zára foglalkozni a gondlattal és a vele kapcsolatos alkot-mány-módosítással. Ehhez pe-dig évek kellene. És feltéve, hogy a két Ház megszavazná a módosítást. Azt ekkor a negy-vennyolc állam élé kell vinni és amíg ebben az országban harminchat állam hozzájárulá-sát meg lehetne kapni egy ilyen gondolathoz, addig talán az Atlanti Tenger is teljesen kiszáradna. Ez tehát nem se-gítene Anglia mai baján. Az egész terv ugyanis csak Anglia érdekét szolgálja és az ország-nak tudni kell, hogy ki ál-doznak pénzt ilyen célokra, mert azok az igazi ötödik kol-lumnisták, akiknek nincs hely-lyük az új világban.

Valóban: nincs helyük az Egyesült Államokban, ha vélet-lenül itt születtek is. Ez azonban csak az eredeti felfogás volt, amelyet a hábo-rú helyzet gyors változásai egészen más irányba tereltek át.

A szövetségi törvényhozás-ban eleinte csak egyetlen em-ber volt, a floridai Pepper szenátor, aki annak a gondo-latnak, hogy az Egyesült Álla-mok térjen vissza az angol birodalom kötelekebe — álta-lános mosolygás között — kife-jesztet mert adni.

Ma már nem mosolyognak Pepper szenátor felett, aki is-mét csak arról beszél és pedig nemcsak törvényhozó társai-nak, hanem a rádió keresztül

kedni akarna, mintha így akarná rábe-szélni valamire, csak úgy mellékesen em-líti meg, hogy Krucifix nagyságos ur jóin-dulatán nagyon sok mulik, talán még az is, hogy melyik dűlőben kapja meg Ger-gely a földjét, ott-e, ahol tavaly is tizen-nyolc mázsá rozs volt az átlagtermés, vagy pedig ott, ahol még a magot sem adta visz-sza a föld, a Székfenék-dűlőben.

Gergely már valósággal szédült a sűrű szózáporban és csak bólogatott hozzá. Magában arra gondolt, hogy megválaszt-hatják tőle magát a hóhért is, csak neki hagyjanak békét, adják ki a földjét, amire jussa van és hagyják, hogy végre a maga gazdája lehessen, megkezdhesse azt az új életet, ha már az ákácós tanyát eloroz-ták tőle.

A jegyző nagyon örül a sűrű bólogatás-nak, még egyszer rászólt Zoltánra, hogy most már sürgesse ki a földügy elintézését, aztán megszorongatta Gergely kezét és ki-kísérte egészen a tornácig.

Gergely tulajdonképpen szavazni sem akart, de amikor odahaza a szobrásztanya kapásházában elmondta Etelnek, hogy mire végzett a jegyzővel, az asszony addig biztatta, hogy menjen el szavazni ő is és adja le a voksot a Krucifix nagyságos urra, amíg rá nem vette. Gergely leszavazott és délután hallotta már, hogy tényleg az lett a vivat. A választás után várt né-hány napig, akkor újból elment a jegy-zőhöz, de csak a segédjét találta a hiva-talban, az pedig úgy tett, mintha nem tudna semmiről semmit.

— Ne okoskodjanak az urak, — fakadt ki Gergely — mondják meg becsülettel, jár-e nekem a föld, vagy nem jár? Ha nem jár, akkor megyek Isten hírével, de ha jár, akkor adják ki, eleget szenvedtem már érte.

Az őrök meghökkenett ettől a sötét beszédétől. Majd beszél a jegyző ural-lal, nála vannak az akták, de ő most nincs a hivatalban.

— Hát én nem bánom, — mondta komoran Gergely — és holnap is eljöhete-k, ha kell holnapután is, meg azután is, itt leszek mindennap, amíg el nem igazítják azt az én dolgomat is az urak.

Be is tartotta a szavát. Mindennap megjelent a községvezető, ha a főjegyzőt ott találta, attól kérdezte meg, ha nem ta-lálta, hát a helyettesétől, vagy a kisbíró-tól, hogy mi lesz már a földjével. Nem sértett meg senkit, nem erőszakoskodott,

a nemzetnek is.

Öt év előtt ha valaki olyan dolgokat mondott volna ki a száján, mint azt Pepper szená-tor tette, árulást emlegettek volna és bírói utra tereltek az ügyet.

Ma nem! Ma már nagyon érzik azt, hogy a demokratikus államformák, tehát a népek szabadsága érdekében talán tanácsos is lenne, ha minden angol-szász csoport egy nem-zet kebelébe tartoznék és együttesen állana a világgal szemben.

Természetesen a gondolatlannak vannak nagyon heves el-lenzői is, akik azt mondják, hogy nem azért szakadtunk el Angliától, hogy azután újra visszatérjünk annak kötele-kebe.

Az ellenzés másik csoportja azzal érvel, hogy kár lenne egy egészenes nemzetet odaállí-tani egy alapjában korhadt világbirodalom szolgálatába és mert olyan valamit próbálna megmenteni, ami a pusztulá-lásra már meg van érve és eb-ben a feladatban az egész-ség nemzet is elvérezné.

Ellentétes felfogások ezek, de a legjellemzőbb, hogy most már nem mosolyognak a Pep-per szenátor kirohanásai fe-lel és nem kárhoztatják azo-bat, akik ilyen gondolattal mernek foglalkozni, ami egye-dül annak a viszonylatnak kö-szönhető, amiben most élünk.

Nyelv és fajbeli különbsé-gek választják el egymástól a most igen szoros szövetségben levő diktátorokat. A német nem szeret a föld kerekén sen-kit és nem is akar túrni sen-kit. Az orosz talán megér-tőbb lenne, de viszont vezére,

Stalin, csak a maga állami rendszerében hisz, ami egyike a legcsúnyább diktátori beren-dekedéseknek. Nem nyomna el az orosz talán más nemzete-ket, de nem is tűné önállósá-gukat csak akkor, ha a saját rendszerét követnék.

Az olasz nem számít semmit irtózatos vereségei után, a ja-pán pedig a sárga faj, amely-nek semmi sem jó, amit a fe-hérek csinálnak és aki szüle-tett ellensége minden fehér embernek.

Ha ilyen éles ellentétek mel-lé ezek mégis össze tudnak dolgozni, akkor miért ne lehet-ne meg az angol-amerikai egy-ség, mikor annak legalább a nyelve azonos?

Igy van beállítva most a kér-dés és mert ez nemcsak tet-szetős, hanem okszerű is, nem csoda, ha egyre nyíltabban foglalkoznak vele anélkül, hogy bárki felháborodnék.

de a tekintete egyre sötétebb lett. Egy-szer aztán odadobta eléje a főjegyző irást: a földbirtokbíróság ítéletét. Rem-ngett a keze, amikor átvette, de megné-m cselelni, csak odahaza merte. Azt olvastá-ból, hogy megállapították igényjogost-lóságát és kiutaltak számára két katasztrálé-t a P hold szántóföldet a grófi uradalom Szék-fenek-dűlőjéből. Fizetnie kell érte tíz éve-k keresztüli félvéi részletekben ennyi, me-nnyi pengő. Ha kifizeti az utolsó rész-le-et is, végérvényesen az övé lesz a föld.

Gergely akkorát vágott csontos öklé-vel a ferde asztalra, hogy az összerogy-ott, Etel pedig fehérrevált arccal há-rált az ajtó felé.

— Hát becsaptak, kifosztottak meg-int! — Hangja dörgött, mint az oroszlan és véresen forgott hozzá a szeme.

Többet nem is szólt, csak lehorgasz-tott fejjel, ökölbeszorított kézzel jött-meg alacsony szobában az ajtótól az összetö-rt asztalig és vissza. Később levágta magá-t kemence padkájára, hátrafesztette a fejét és az erek vastagon kidagadtak a nyá-kán. Rémület volt rájérezni. Etel so-pogve tuszkolta ki a gyerekeket a szobá-ból és vert a szíve rettenetesen, de nem szó-lt sem Máriának, sem Péternek, tudta, hogy mindenki csak növelné a veszedé-met. Nesztelenül odacsuszott az ura mel-lé és szeliden megfogta annak megfeszült ka-ját.

— Gergely, Gergely, nézzen már rá-m, hallgasson rám... — könyörgött hozzá de jó időbe telt, amíg az meghallotta és szonya hangját.

A férfi karja lassan elernyedett, hátrá-feszített feje is előresuklott.

— Tíz körmünkkel is megmunkáljuk azt a földet a mi földünket... — bugy-tovább az asszony.

Gergely végre rátekintett. Szeméből eltűnt a vadság, de mérhetetlen szomor-ság ült a helyébe.

— Nekivágunk Etel, — mondta al-hallhatóan — megpróbáljuk. Neheze-irgalmatlanul nehéz, hiszen ismerem azt a részt, a Székfenék-dűlőt, nem való semmire.

— Nincs rossz föld, — örvendezett ura szavának, hangjának Etel — csak kell sajnálni tőle a munkát, azt meg meg-is bírja, én is birom, hát ketten elbíru-majd azzal a földdel is. Meglássa Ger-gely, az lesz a legkülöb szántó az egész dalomban.

(Folytatjuk).

ja, hogy ha az Egyesült Államok már tényleg bent lesz a háborúban és seregünk vaj-hajórajunk egy nagyobb ve-seget szenved, ami hábor-i időkben soha sincs kizáró-akkor az Angliával való e-sülést nem lehet elkerülni. amerikai nemzet lesz az, aki azt fogja követelni, ho-gy fejt és egy kéz intéze-egész háború sorsát és ha bekövetkezik, az már egyért-mű az egyesüléssel.

Johnson tábornok szeri-csapán egyről lehet beszé-lni, hogy az új világbiro-dalom hol legyen a jövő-ba a központja?

Ha Anglia ma hozzájár-alhoz, hogy az egyesített ál-g birodalom központja Was-ington legyen, akkor az egy-sülés holnap már meg is va-

Ez az egyetlen pont, am-ből az amerikai nemzet so-egyetlen hajszálát se fog e-gedni. A jogos amerikai ne-zeti büszkeség mellett ez el-hető is és bármilyen kes-e falat lenne ez az angolsz-vegeredményben engedni na-

Ki hitte volna azt, hogy laha ilyen fordulat követke-zék be, amikor az Egyesült Államok és Anglia egyesülé-sé lehessen újra beszélni. Tal-igaza van annak az angol lenzéki politikusnak, aki a-mondta, hogy ilyen eredmé-ért, amit egyedül Hitler nált, nem büntetés, hanem ismerés jár neki. Nem akarta ugyan, de talán tudja elérni és ezzel az eg-gyel jót tett az egész világnak.

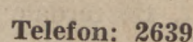
Hitler se hitte volna so-hogy angol részről még ér-dmeket is tulajdonítsanak ne-

BENNÜNKET NYUGTATNAK MEG, BÁR A NÉMETEKHEZ BESZÉLNEK

Jó lenne, és erősen megnyugtatóna a nemzetet, ha az elnök erről a kérdésről minél gyakrabban és minél világosan beszélne, nemcsak azért, hogy a német nép meghallja, hanem azért is, hogy ennek a nemzetnek minden tisztában legyen a háborús programmal.

FÖ IRODA:
52 William Street
NEW YORK

ha tökéletes biztonságu életbiztositást akar magának vagy családjá tagjainak. Beállás 1-től 60 éves korig. Gyermkek havi 25¢-ért \$500-os biztositást kaphatnak. A rendes biztosítás mellé baleset és 45 éves korig betegségély biztosítás is szerezhető

43 WHEELWRIGHT, KY.

BÁR LASSAN, DE ÜGYESEN

Ha mérsékelni tudja étvá-
át Japán és főleg, ha az an-
ok is belátják, hogy valahol
gyobb területet kell átadni
egyre szaporodó japánok-
k, akiknek már kicsi a szü-
paza, akkor talán ki is lehet
csalni a sárga fajt az
rópai diktátorok karmai kö-
, ami felettébb szükséges
ne.

12 West Broadway Los Angeles, Ca

SZERKESZTŐI
ÜZENETEK

CSÓKA JÓZSEF. — Levelét továbbítottuk annak, aki a hirdetést feladta. Onnan kap majd választ. Sziv. üdv.

MRS. MADOSIK JOLAN. — Születési bizonyítványért irunk az óházába. Hisszük, meg is kapjuk majd. Sziv. üdv.

TIRCHO JÁNOS. — Önnek is szól ez az üzenet. Sziv. üdv.

SCHLEIMINGER JÓZSEF. — A pénzt megkaptuk és azt kívánsága szerint könyveltük. Köszönet előre is jelzett leveleért. Sziv. üdv.

LEZU ANDRÁS. — Megy a lap továbbra is. Sziv. üdv.

ESKÜT FERENC. — Örömmel olvastuk leveléből felépülését. Persze, hogy megy a lap továbbra is.

TÓTH JÁNOS, PITTSBURGH, PA. — A pénzt megkaptuk és azt kívánsága szerint könyveltük. Köszönet szíves fáradozásáért. Sziv. üdv.

KABAI JÁNOS. — Önnek is szól ez az üzenet. Önnek fia hamarosan felépül. Sziv. üdv. az egész családnak mindkettőtől.

BALI ANTAL. — Levelét megkaptuk. Megy a lap továbbra is. Sziv. üdv.

BODOR JÓZSEF. — A pénzt megkaptuk és azt előírása szerint könyveltük. Köszönet szíves fáradozásáért és szívélyes üdvözlét mindkettőtől, mindkettőtől.

NYUGTÁZÁSOK

A múlt héten a következő testvérek küldtek pénzt a maguk vagy mások előfizetésére: Julius Téglás, Roda; Joe Schleiminger, Beaverdale; Andy Drótos, Pricedale; Jolan Modosik, Fairport; Stephen Younger, Williamson; John Kovács, St. Clairsville; Alex Bene, Helper; Conrad Nagy, Pittsburgh; Ignatz Szőke, Stirrat; Steve Banyai, Osage; John Novak, Glen Morgan; Kalman Toth, Holden; László Puskás, Helen; Joe Varga, Galloway; Alex Catona, Anawalt; M. Magyarits, Gary; Michael Bette, Akron; Andrew Rahó, Martin; Mozes Domokos, Prenter; John J. Tóth, Pittsburgh; Paul Nagy, Murray City; Julius Jager, Ida May; Joseph Bodor, St. Paul; Julius Kalman, East Pittsburgh; Joe Vargo, Aflex; Barbara Lenart, Lancaster.

Hálás köszönet, testvérek.

FÜSTMENTESÍTÉS PITTSBURGHBAN

Három szakértő vizsgálja azt, hogyan lehetne a Pittsburghban égett szén füstmentesíteni.

SOK A SLACK SZÉN

West Virginia Fairmont telephén 350,000 tonna slack szén van raktáron.

KELET OHIO
MAGYARSÁGÁNAK FIGYELMÉBEOHIO MÉG
NEM FIZET

A két év előtti szénstrájk munkanélküliségi biztosítása még függőben van

Két év előtt a bérszerződés megkötéséből folyólag Ohioan is abbahagyták a munkát pár hétre a puhaszén bányászok és a munkanélküliségi biztosítási rendely kiállítását kérték az állam kormányától.

8,500 szénbányász 288,476 dollár segélyre jogos, de annak kiutalása ellen 23 Ohio állambeli bánya tiltó parancsot vett ki. Fellegbezés folytán most Ohio állam legfelsőbb bírósága február végén az összeg kiutalását rendelte el.

Az állami felső bíróság döntésével szemben a U. S. Coal Company most a szövetségi Supreme Courtoz fellebbezett és amíg az nem dönt, a biztosítási pénzt az állam nem utalhatja ki, noha a csekkek már ki vannak állítva Columbusban.

PÁLOS ERNŐ
GYÁSZJA

Érdemes kartársunknak, Pálos Ernőnek, a Detroiti Magyarok hetilap szerkesztőjének és a Detroiti Magyar Rádió Órák igazgatójának husz éves fia, Pálos János, az Ann Arborban levő University of Michigan egyik legkitűnőbb hallgatója március 23-án örök nyugalomra tért. A nagy tehetségu és kellemes megjelenésű fiatal ember, aki Budapesten a Közgazdasági Egyetemre járt már és az. Egyesült. Államokban akarta tanulmányait bevégezni, mindössze két év előtt jött Amerikába már kész angol tudással és erős akarattal révén kitűnő pálya elé nézett.

Az amerikai magyar sajtó szinte részvétellel osztozik Pálos Ernő szerkesztő társunk nehéz gyászában.

CSÖKKENTEK
A BALESETEK

West Virginia állam bánya-hivatala most tette közzé az év első két hónapjáról a bánya-szerencsétlenségeket és e szerint január és február hónapokban 37 bajtárs vesztette életét az állam bányáiban.

Ebben a két hónapban 21,600,000 tonna szén bányászta, minden 584,000 tonna kibányászott szénre jutott tehát egy halálos baleset.

1940-ben még minden 336,000 tonna szénre jutott egy halálos baleset. Eddig tehát javulás mutatkozik, csak aztán az év végéig így maradjon.

Lapunk régi, hűséges barátja Mr. Kovács János, St. Clairsville, Ohio-ból fardhatatlanul járja Kelet Ohio bányatelepeit, hogy hátralekötösainktól kollektáljon és ahol lehet új harcosokat is toborozzon a Magyar Bányászlap táborába.

Arra kérjük lapunk olvasóit, és barátait, hogy ahol Mr. Kovács megjelenik, fogadják őt szívesen, szeretettel, hiszen igazán fáradságos munka, amit a Magyar Bányászlap érdekében vállalt.

Hisszük, hogy akik hátralekötösainktól kollektálják és ahol lehet új harcosokat is toborozzon a Magyar Bányászlap táborába.

Arra kérjük lapunk olvasóit, és barátait, hogy ahol Mr. Kovács megjelenik, fogadják őt szívesen, szeretettel, hiszen igazán fáradságos munka, amit a Magyar Bányászlap érdekében vállalt.

Hisszük, hogy akik hátralekötösainktól kollektálják és ahol lehet új harcosokat is toborozzon a Magyar Bányászlap táborába.

Arra kérjük lapunk olvasóit, és barátait, hogy ahol Mr. Kovács megjelenik, fogadják őt szívesen, szeretettel, hiszen igazán fáradságos munka, amit a Magyar Bányászlap érdekében vállalt.

Hisszük, hogy akik hátralekötösainktól kollektálják és ahol lehet új harcosokat is toborozzon a Magyar Bányászlap táborába.

Arra kérjük lapunk olvasóit, és barátait, hogy ahol Mr. Kovács megjelenik, fogadják őt szívesen, szeretettel, hiszen igazán fáradságos munka, amit a Magyar Bányászlap érdekében vállalt.

Hisszük, hogy akik hátralekötösainktól kollektálják és ahol lehet új harcosokat is toborozzon a Magyar Bányászlap táborába.

Arra kérjük lapunk olvasóit, és barátait, hogy ahol Mr. Kovács megjelenik, fogadják őt szívesen, szeretettel, hiszen igazán fáradságos munka, amit a Magyar Bányászlap érdekében vállalt.

EGYHÁZI HIREK
CONNELLSVILLE, PA.
SZENT IMRE RÓM. KAT.
HITKÖZSÉG
Plebános Szabó Nándor

GYÓNTATÁS MASONTOWN-BAN. Március 29-én, szombaton, reggel 9 órától gyóntatás Masontownban az irish templomban, utána szentmise.

GYÓNTATÁS DAISYTOWN-BAN. Március 29-én, szombaton este hat órától kilenc óráig gyóntatás a daisytowni Nagybaldogasszony templomban. Másnap, március 30-án, feketesárga, reggel 8 órától ismét gyóntatás, de pontosan 9 órákor megkezdődik a szentmise.

C SALADLATO GATAS BROWNSVILLE ES KÖRNYÉKÉN. A plebános az új templom ügyében családlatogatásokat végez: március 26-án, szerdán, West Brownsvillen, Bodnár-Hezo körzetében; március 27-én, csütörtökön, Brownsvillen, Hudák-Petrik körzetében; március 28-án, Grindstone, Smockon.

GYÓNTATÁS BOBTOWN-BAN. Április 5-én, szombaton reggel 9 órától gyóntatás Bobtownban, a Szent Ignác templomban, utána szentmise.

SZENT JÓZSEF EBÉD. Virágvasárnap, április hatodikán, a délelőtti 11 órai nagymise után, tartja a Szent Imre Hitközség évente szokásos Szent József ebédjét Connellsvillen, a templom basementjében.

CRESCENT-MARTINS FERRY, O. REFORMÁTUS EGYHÁZ. Dr. Várady Arthur lelkes.

MÁRCIUS 15-IKI ünnepségünk szép közönség jelenlétében folyt le a Crescentben. Szép szavakatok, szindarabok, énekek számok képezték a programot. Beszédet mondottak lelkes, szívesen kívül ifj. Hegedűs József ügyvéd és Nagy Pál gondnok. A lelkes ünnepséget a Szózat elnevezése zárta be.

EVANGELIZÁCIÓS hetünk Crescentben este 7-órától nagy számban hozta össze népünket vendéglátásaink: Nt. Kereves János, Nt. Dókus Gábor és Nt. Bogár Károly igehirdetésének meghallgatására.

MÁRCIUS 30-ÁN délelőtti a rendes időben Crescentben lesz istentiszteletünk, előtte vasárnapi iskola s biblia-osztály.

MARTINS FERRY-I angol egyházunk március 30-tól kezdődőleg április 6-ig terjedő héten tartja 100 éves jubileumát nagyszabású ünnepségek keretében. A programon lelkesünk is képviselve van. Viszont népünk is meg van hívva e jubileumi ünnepségekre. Különösen április 1-én és 3-án este fél 8-kor tartandó ünnepségekre várjuk népünket.

HUSVÉT nagy ünnepére is készülünk. Ezen ünnepelő egyháznak adandó jubileumi adománya Martins Ferry-i nőtestvéreink Konyha Bálintné vezetésével fánk sütést rendeztek. Közreműködtek mellett Visnyánszky Pálné, Kádár Jánosné Nagy Elekné és öv. Mezey Albertné és Sárkány Istvánné.

BETEGEINK: Kórházban várják gyógyulásukat özvegy Tóth Lajosné, Bene F. József és Krajnyik Sándor. Imáink kísérik őket.

IFJUSÁGUNK a Verhovay Egylettel karöltve Crescentben húsvét vasárnapján este 6 órai kezdettel a Verhovay Hallban nagyszabású húsvéti bált rendeznek.

HALÁLOZÁS

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

LOGAN, W. VA. — Meghalt Tarkányi János 59 éves, Veszprém m. Csetnek-i születésű testvérünk. 37 évvel ezelőtt esküdt örök hűséget Pocahontas, Va.-ban a Zemplén megye Bodrog Keresztur-i illetékesi Stelez Annának. Gyászolják családjá és nagy kiterjedési rokonságá.

MUNKAHIREK

STIRRAT, W. VA. — Szoko Ignác testvér írja, hogy ott most megindult a munka.

PRENTER, W. VA. — Domokos Mózes bajtárs közli, hogy náluk most már 5 napokat dolgoznak hetenként.

MAJESTIC, KY. — Egy munkástárs értesítése szerint ott most heti 5 napokat dolgoznak.

AFLEX, KY. — Vágó József testvér írja, hogy most jól megy náluk a munka, 5 napokat dolgoznak hetenként.

SZÜLETÉSNAPI
MEGLEPETÉSI
ÜNNEPÉLY

A magyar bányászok között széles körben ismerik Kiss Gézát, aki a régi időkben, amikor még a magyar bányászok a munkaviszonyok alakulása következtében gyakrabban költöztek, mint manapság többfelé is lakott. Danten, Monavillen és az egykori magyar bányavárosban Himlervillen éltek huzamosabb ideig Kissék. Most Beckley közelében Glen Morganban lakik szerető gyerekeiktől, unokáitól körülveve.

Kiss Géza mostanában volt 67 éves és ebből az alkalmából gyermekei gyönyörű meglepetési ünnepséget rendeztek számára.

Francis leánya házában gyülekeztek a gyerekek és unokák, hazajött erre az alkalomra Mary leánya is férjével Dermont (Gyarmath) Istvánnal, akik Martin, Ky.-ban laknak.

Onnan vonultak aztán haza a Kiss otthonba, hogy edesapjukat, nagyapjukat ünnepeljék.

Kiss Géza szóhoz se tudott jutni, amikor szerető gyerekei, vejei, menyei, unokái berobogtak és jókívánságaikkal elhalmolták.

67 szál gyertya égett az ünnepi tortán és akik ott olyan nagyon szeretik, azoknak az volt szívbéli kívánsága, hogy még nagyon sokszor gyűjthassanak gyertyát Kiss Géza születésnapján.

Akkor Kiss Gézát ismerik és szeretik, azok velünk együtt kívánnak Kiss Gézának minden jókat, egészséget további boldogságot, hogy mennél tovább élvezhesse az őst, gyermekeiben, unokáiban örömeiket.

LOCAN ÉS VIDÉKE

VAKACIÓRA JÖTT

HETZEL, W. VA. — Budapesti születésű öv. Sharkey Mihályné, Kelemen Mária, a Magyar Clubház vezetője örmére a Green Breir Military Schoolban tanuló Mihály fia, II-od éves növendék, aki kaplári rangban van a jobb tanulók sorában, 4 napi vakációra érkezett szüleihez.

MULATSÁGOK

TANCMULATSÁG

A logani egyetkezői bizottság ezuttal is szíves tudomásra kívánja hozni a logan-völgyi magyarságnak, hogy 1941 április 13-án, húsvét első napján, este 7 órai kezdettel nagyszabású táncmulatságot rendez a Pine Streeten levő Olasz Hallban. Kérjük a magyarság szíves támogatását, akiknek kellemes szórakoztatásáról gondoskodni fog a rendező bizottság.

A zenét a Veres Banda fogja szolgáltatni.

KELET OHIOI HIREK

Közli: Kovács János megbízottunk

Az elmúlt két hét alatt a következő jó magyar Bányászlap olvasóink fizettek elő Kovács János megbízottunknak: Igó Pál, Crescent; Gersey Márton, Crescent; Böczén Lydia, Crescent; Horváth Sándor, Blaine; Pogány József, Tiltonsville; Róth István, Barton; Majoros Lajos, Crescent; Szecsi János, Barton; Zsidó György, Lansing.

Kelet Ohionak a múlt héten két szomorú, jobban mondva gyászos évfordulója volt. Folyó hó 15-én volt a gyászos évfordulója a Willow Grove-i Hanna Coal Company bányarobbanásának, ahol 73 bányász vesztette életét közöttük 13 magyar származású. Csak egy súlyosan sérült bajtársunk, a magyar származású Palóczy Mihály maradt életben, aki ma is a Martins Ferry, Ohio-i kórház lakója. — A másik, ha nem is gyászos, de elég szomorú évforduló március 17-én volt. Öt évvel ezelőtt, 1936 március 17-én az Ohio folyó 55 láb és 6 inchre emelkedett, 17 halott és 5 millió dollár értékű kár maradt az áradás után. A halottak között magyar nem volt, de bizony a károsultak legnagyobb része magyar volt. Különösen óriási kárt okozott a megáradt folyó Martins Ferryben a First Streeten, Clark Streeten és a Main Streeten, ahol a Martins Ferry-i magyarok legnagyobb része lakik és a károk őket érintették a legérintettebben.

A Belmont megyei Common Pleas Courton, St. Clairsville, Ohioan a következő magyar származású férfiak és nők folyamodtak polgárpapírrért és jelentek meg a szövetségi vizsgáló bizottság előtt, ahol kivétel nélkül megkeleltek a megkívánt kérdésekre és május hó elején megkapják a polgárpapírt.

Sági György, Martins Ferry, Ohio; Bernay Sándor, Martins Ferry, Ohio; Varga Zsuzsanna, Martins Ferry; Hegyi Rozália, Martins Ferry; Krajnyák János, Gaylord Mine; Kovács László, Glen-Run Mine; Bodnár József, Martins Ferry; Patáki János, R. F. D., Martins Ferry; Fodor Mária, Martins Ferry; Molnár György, Martins Ferry; Jacik Lajos, Glen-Run Mine; Orbán István, Martins Ferry; Lehocz István, Glen-Run Mine; Kuncz Gizella Anna, Martins Ferry; Rotabiss Rozália, Martins Ferry; Shuták Mária, R. F. D., Martins Ferry; Szőlősi Zsófia, St. Clairsville; Diósi János, Bellaire; Mózer Mária, Lansing; Tordai Zsuzsanna, Lansing; Szita József, Lansing; Deák János, Lansing; Sinkora Angalina, Maynard; Magyar András, Lafferty; Gazdik Mária, Barton; Barki Lidia, Crescent; Hóder Gyula, Jacobsburg; Tóth Istvánné Crescent.

ELÉG VOLT...

Schnell Péter bajtárs valamikor éveken keresztül Majestic, Ky.-ban élt, az ottani bányában dolgozott. Sajnos öreg napjairól nem gondolkodott és így mikor már más kiut nem volt Pike County szegényházába húzódtott. Nyolc év óta élt ott, amely helyet bizony nem lehet valami meleg, barátságos otthonnak nevezni.

Schnell bajtárs megunt az életet ebben a környezetben és valahonnan mérget szerezve e hó 15-én végzett magával.

UJ IRODÁT ÉPÍTENEK

A Pocahontas Coal Company Pocahontason új irodát építtet csináltat.

EGYLETI KALAUZOK

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
23. FIOKJA, POCAHONTAS, VA.

Elnök Nagy Gáspár, Alelnök Kovács Pál. Ügykezelő titkár Ifj. Dobos András. Ellenőr Mihailina Ferenc. Betételezők: Kozma Antal, Id. Sós József és Ifj. Sós Albert. Zászlótartókat időreldőre az elnök nevezi ki. Kerületi delegátus Ifj. Dobos András.

Aki érdeklődik az egylet iránt és szeretne beállni, annak minden felvételre készséggel megad a fők titkára, Ifj. Dobos András, Box 914 Pocahontas, Va.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
25-1K FIOKJA, GLEN JEAN, W. VA.
Elnök Bernát János, Alelnök Czikkora János. Ügykezelő Szűch Imre, Box 292 Mt. Hope, W. Va. Kerületi delegátus Szűch Imre.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
32-1K OSZTÁLYA, GARY, W. VA.
Elnök Dudás Pál, Alelnök Szilágyi Mihály. Ügykezelő és kerületi delegátus Magyar József, címe: Box 348, Gary, W. Va. Kéhez minden egyleti levél küldendő. Pótl. ügykezelő és pótl. delegátus Róth György, Box 156, Gary, W. Va. Betételezők: aki rendelkezhet minden tag és zászlótartókat az elnök nevez ki, mikor szükséges.

Gyüleseit tartja minden hónap első vasárnapján délután 2 órakor a Gary gyülesteremben.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
208-1K OSZTÁLYA, FILBERT, W. VA.
Gyüleseit tartja minden hónap első vasárnapján délután fél 2 órakor a római katolikus templom alatt.

Elnök Soltész József, Alelnök és ellenőr Papp András. Ügykezelő titkár Sári Mihály, akiket minden levél küldendő és akiknek címe: Box 33, Filbert, W. Va. Amerikai zászlótartó Garay Lajos, Magyar zászlótartó Ifj. Babus József. Gyász-zászlótartó Berce József. Betételezők és kerületi delegátus Sári Mihály.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
248. FIOKJA, MONAVILLE, W. VA.
Gyüleseit tartja minden hó első vasárnapján a Frank Varga helyiségében, Loganban, délután 2 órai kezdettel.

Elnök Wagner András, Alelnök Iván Louis. Titkár-pénztárnok Vizi János, akiket minden, a főköt érdeklő levelek küldendő, címe: Box 272, Logan, W. Va. Jegyző-ellenőr Kish András. Számvizsgáló bizottság: Analeit Dzsó, Szűcs József, Iván Louis. Vigalmi bizottsági tagok: Wagner András, Analeit Dzsó és Vizi János. Betételezőket és zászlótartókat a titkár-pénztárnok esetenként nevez ki.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
293-1K OSZTÁLYA, THORPE, W. VA.
Főköt alakult 1916 március 12-én. Gyüleseit tartja minden hónap első vasárnapján délután két órai kezdettel. Thorpe-n a Református Templom iskolateremben.

Elnök Kujbus Mihály, Alelnök Bényei Lajos. Titkár és pénztárnok Kiss András, címe: Box 23, Thorpe, W. Va. Háromtagú bizottság: Forgách József, Ifj. Papp Sándor, Bényei Lajos. Kerületi delegátus: Kujbus Mihály.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
312-1K FIOKJA, BEAUTY, KY.
Gyüleseit tartja minden hónap második vasárnapján délután két órakor Fodor Sándor ügykezelő házában tartja.

Elnök Knauf József, Ügykezelő pénztárnok Fodor Sándor, akiket kére megküldendő minden, az egyleti érdeklő levél. Minden levélre pontos és kimerítő levél válasz meg. Cím: Alex Fodor, Box 224, Beauty, Ky.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
348-1K OSZTÁLYA
SO. WILLIAMSON, W. VA.
Gyüleseit tartja minden hó első fizetés nap utáni vasárnapon délután egy órai kezdettel a bányászati szórakoztatási Halljában, New Camp, Ky.

Elnök Id. Sítu István, Alelnök Id. Dudás József. Titkár Hegedűs János, címe: Box 751, Williamson, W. Va. Kinek címére minden levél és money order küldendő. Pénztárnok Sítu Mihály. Helyi betételezők: Id. Doka István. Vidéki betételezők: Tóthfalusi István és Hatalás Dániel.

A VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
482. FIOKJA, WHITESVILLE, W. VA.
Gyüleseit tartja minden hónap második vasárnapján délután 2 órakor Red Dragonban, az iskola épületében.

Elnök Farner Géza, Jegyző Idősb Lengyel István. Titkár-pénztárnok Louis Gall, Box 7, Red Dragon, W. Va. Kerületi delegátus Louis Gall. Betételezők: Red Dragonban Lányi József; Whitesvilleben Karvenszky Lajos; High Coalon Lengyel István.

VERHOVAY SEGÉLY EGYLET
509-1K FIOKJA, PRENTER, W. VA.
Gyüleseit tartja minden hónap második vasárnapján délután.

Elnök Id. Kunk Mihály. Titkár-pénztárnok Domokos Mózes, Box 83, Prenter, W. Va. Kinek címére küldendő a főköt érdeklő levelek és pénzküldemények. Betételezők: Ifj. Kunk Mihály és Faras József. Kerületi delegátus Domokos Mózes.

BRIDGEPORTI SZÖVETSÉG
15-1K OSZTÁLYA
DILLONVALE, OHIO

Elnök Köles Gyula, Alelnök Tóth Ferenc. Ügykezelő és pénztárnok Lengyel János, Box 92, Dillonvale, Ohio. Jegyző Elek István, Ellenőrök: Bertók István és Elek János. Betételezők: Lukács István és Duliczky Lajos.